In acest număr

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 235
Vineri 27 iulie 1956

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

CU EI NE MINDRIM

Combinerul TOMA CONSTANTIN, care încă de anul trecut deţine titlul de fruntaş pe staţiune la S.M.T. Roman, lucrează acum pe tarlalele gospodăriei agricole de stat Secuieni, secţia Dulceşti. Zilnic el recoltează 12 ha în loc de 8 cît îi este norma. Producţia medie de pe suprafeţele recoltate pînă acum este de 2.100 kg orz la hectar şi 2.500 kg grîu la hectar. Toma Constantin şi-a depăşit angajamentul luat, strîngînd zilnic peste 20.000 kg. boabe.

Comunistul RADU CODRESCU este cunoscut în toată staţiunea de maşini şi tractoare Vames din raionul Galaţi ca cel mai bun tractorist. Pînă acum în acest an nu i-a luat nimeni înainte. Fruntaş în campania de primăvară, el a trecut acum împreună cu brigada I-a din care face parte la executarea arăturilor adînci de vară. Chiar din prima zi, el a reuşit să-şi depăşească norma cu peste 300 la sută. Iată-l pe tractorul său M.T.Z. executînd arături adînci de vară pe miriştea gospodăriei agricole colective din comuna Pechea, raionul Galaţi.

Brigadierul VASILE BIRCA de la G.A.C. „9 Mai" comuna Mogoşeşti, raionul Piteşti, este un priceput agricultor şi un bun organizator.

Brigada sa numără 90 de braţe de muncă şi este fruntaşă pe gospodărie. Mobilizîndu-şi oamenii şi lucrînd în strînsă colaborare cu tractoriştii de la S.M.T. Iugani, el a reuşit să recolteze în cîteva zile cele 60 de hectare cultivate cu grîu pe care le are în primire.

Dovadă a hărniciei şi a stricteţei cu care brigada lui Vasile Bîrcă a respectat regulile agrotehnice o constituie recolta medie de 2.800 kg de grîu la hectar, obţinută de pe această suprafaţă.

Foto N. SCARLET şi D. CONSTANTINESCU

RAIDUL NOSTRU

Cum decurg lucrările de strîngere a recoltei în regiunea Ploeşti

Roadele bunei organizări a muncii

Mecanizatorii de la S.M.T. Mihăileşti, raionul Mizil, au reuşit să termine complet încă de la 25 iulie recoltatul grîului şi orzului în cele 10 gospodării colective şi 27 de întovărăşiri pe care le deservesc.

In prezent, concomitent cu treierişul şi dezmiriştitul, ei dau bătălia pentru terminarea recoltării ovăzului, lucrare ce a început zilele trecute.

După cum se vede, munca mecanizatorilor din Mihăileşti se desfăşoară cu mult spor. Aceasta este explicabil. Ei au intrat în campania agricolă cu întreg utilajul bine reparat, lucrează după un plan chibzuit astfel încît tractoarele se deplasează după itinerarii precise, cu minimum de goluri şi au asigurate condiţii bune de lucru. Printre altele, colectiviştii şi întovărăşiţii din raza de activitate a staţiunii au fost îndrumaţi de către agronomul şef al staţiunii, tov. inginer Sterian Dobre, să aranjeze clăile în aşa fel, încît tractoriştii să poată începe îndată după secerat dezmiriştitul sau arăturile de vară, pe terenurile ce vor fi însămînţate în toamnă.

Intrecerea socialistă, care stimulează iniţiativa mecanizatorilor şi interesul lor pentru metodele înaintate de exploatare a maşinilor, are de asemenea un rol hotărîtor în buna desfăşurare a muncii la S.M.T. Mihăileşti. Aşa de exemplu, tractoristul Ştefan Olaru, lucrînd la secerişul ovăzului pe tarlalele gospodăriei colective din comuna Florica, cu un cuplu de două secerători-legători, a recoltat zilnic cîte 15-18 hectare.

La aria colectiviştilor din Bădeni, tractoristul Gheorghe Leica, ajutat de cîţiva tineri colectivişti, a montat pe doi stîlpi becuri electrice ce primesc curent de la dinamul tractorului. La lumina lor, cît şi a farurilor tractorului, pe aria colectiviştilor din Bădeni se lucrează şi noaptea. Zilnic batoza de pe această arie treieră cel puţin 18.000—20.000 kg cereale.

Fruntaşă pe staţiune, din cele 13 brigăzi, este brigada I-a condusă de Marin Ţuţui, care, în cîteva zile, cu mult înainte de termen, va putea raporta că şi-a îndeplinit planul pe campanie.

Cînd mijloacele mecanizate nu-s folosite cu randament

In dorinţa de a evita complet pierderile de boabe şi a termina într-un timp scurt lucrările de recoltare, majoritatea gospodăriilor de stat din raionul Ploeşti au organizat temeinic muncile de seceriş, dezmiriştit şi treieriş.

Gospodăria de stat Bilciureşti se pare însă că nu vrea să desmintă vechea zicală că „nu există pădure fără uscături"... Ce e drept, în această unitate, recoltatul a început cu cîteva zile mai tîrziu. Dar ţinînd seama de utilajul cu care este înzestrată s-ar fi putut ca pînă în prezent să termine nu numai secerişul ci şi treierişul.

G.A.S. Bilciureşti a avut la dispoziţie încă din prima zi de recoltare trei combine (una proprie şi două ale S.M.T.-ului Bărcăneşti) ca şi 4 secerători-legători, în perfectă stare de funcţionare. Socotind că fiecare combină ar fi recoltat doar 10 hectare pe zi, numai cu aceste trei maşini s-ar fi putut recolta pînă acum peste 400 de hectare de grîu. In fapt, s-au recoltat în total 380 de hectare de grîu, dintre care numai 280 cu combinele. Aceasta dovedeşte că atît din partea conducerii gospodăriei cît şi a combinerilor şi tractoriştilor, nu există o serioasă preocupare pentru folosirea maşinilor cu întreaga lor capacitate de lucru. Despre aceasta vorbeşte şi faptul că la secţia din comuna Bilciureşti a gospodăriei, unde trebuia organizată o arie electrificată, nu se făcuse instalaţia necesară nici pînă în ziua de 24 iulie. Se pune întrebarea: cînd are de gînd conducerea acestei unităţi să treacă la deplina folosire a mijloacelor tehnice de care dispune, pentru desfăşurarea lucrărilor într-un ritm satisfăcător?

Ia-l de unde nu-i!

In raidul nostru am dat o raită şi prin cîteva comune de prin părţile Buzăului. Am întîlnit în Pîrscov, în Gherăşeni şi în alte comune numeroşi ţărani muncitori despre care se pot spune numai cuvinte de laudă. Cei din Gherăşeni, de pildă, au terminat secerişul grîului de pe cele 1131 de hectare cu cîteva zile mai înainte de termenul fixat. Ei au muncit cu rîvnă, mobilizaţi de către deputaţii lor: Ghiţă Gh. Pîrnog, Nicolaie F. Ivan, Petrache Cocor, Dumitru Iordache şi alţii. Şi n-ar fi drept să n-amintim că la succesele obţinute la recoltat de către ţăranii muncitori din comuna Gherăşeni a contribuit în bună măsură, cu sfaturi şi îndrumări date la timp, şi tehnicianul agricol comunal Ifrim Brăescu.

Oamenii i-au ascultat sfatul şi acum comuna este fruntaşă pe raion la seceriş. Treierişul a putut fi început şi el din timp.

Alta este însă situaţia în comuna Cochirleanca. Aci, din cele 990 de hectare, n-au fost recoltate decît jumătate. De aceea organele în drept au socotit că este bine să trimită în această comună un inginer agronom destoinic care să sprijine cu sfatul său pe ţăranii muncitori. Şi cinstea aceasta a revenit tov. Alexandru Fulicea, şeful punctului agricol Posta Cîlnău. Tov. Fulicea nu s-a prezentat însă nici pînă azi la noul loc de muncă pentru a sprijini pe ţăranii muncitori în muncile de seceriş şi treieriş. Oamenii îl aşteaptă, dar... vorba ceea: „Ia-l de unde nu-i!"

Aceleaşi posibilităţi, rezultate diferite

In comuna Parepa, raionul Cricov, întrecerea patriotică iniţiată de comitetul executiv al sfatului popular (preşedinte tov. Nicolae Neacşu) şi organizaţia de bază P.M.R. (secretar tov. Al. Frîncu), pentru strîngerea la timp şi fără pierderi a recoltei se desfăşoară cu intensitate sporită. Organizaţi în 80 de grupe de întrajutorare, ţăranii muncitori de aci au reuşit să termine recoltatul în cîteva zile şi au trecut la dezmiriştit. Mulţi dintre ei au însămînţat în mirişti porumb furajer. Zilele trecute, ariile fiind bine amenajate şi cetele organizate din vreme şi cu chibzuinţă (avîndu-se în vedere numărul de atelaje şi braţe de muncă, vecinătatea etc.) s-a început şi treierişul, care se desfăşoară cu spor.

In comuna vecină Tomşani, deşi secerişul a început de 13 zile, nici un hectar nu a fost dezmiriştit sau însămînţat cu porumb furajer. Despre începerea treierişului nici vorbă nu este. Cele trei cete au fost „organizate" doar pe hîrtie, fără a se ţine seamă de vecinătăţi, atelaje, ordinea la treier a oamenilor etc. Sfatul popular comunal priveşte cu mult calm această situaţie. De altfel, dacă-l cauţi pe tov. Fănică Stanciu preşedintele sfatului, ţăranii muncitori îţi spun îndată: apoi nea Fănică e pe la nea Mitică. Cine-i nea Mitică? Gestionarul de la cooperativă. Iar, fiind ei buni prieteni, nu rareori pot fi văzuţi ieşind din cooperativă sprijiniţi unul de altul ca să nu se răstoarne!...

Sfatul popular al raionului Cricov nu are nimic de spus?

Exemple bune şi rele

• *Colectiviştii din comuna Ziduri, raionul R. Sărat, bine organizaţi au ieşit la vreme la strînsul recoltei. In prezent ei au terminat în întregime recoltarea celor 250 ha de grîu, 13 ha de orz, 27 ha mazăre, 18 ha borceag etc. Ei au început şi treierişul, mai zilele trecute, avînd gata treierată aproape 50 la sută din întreaga recoltă. Pentru frumoasele realizări, G.A.C. Ziduri a primit steagul de gospodărie agricolă colectivă fruntaşă pe regiune la strîngerea recoltei.*

• *In comuna Dărmăneşti, raionul Ploeşti, se aşteaptă deschiderea „festivă" a treierişului, la o dată ce urmează abia a fi fixată. Aceasta, în timp ce aria a fost organizată de 10 zile pe izlazul comunal, iar secerişul a fost complet terminat.*

• *Ascultînd îndemnul tehnicienilor agronomi, întovărăşiţii din comuna Bălţeşti, raionul Teleajen, au ieşit la recoltat îndată ce grîul a dat în pîrgă. Muncind cu spor ei au reuşit să termine primii pe comună recoltatul grîului, executînd această lucrare numai în două zile. Fruntaşi la recoltat sînt întovărăşiţii Dumitru şi Alexandru Cincan, Ştefan Cristea şi Nicolae Popescu.*

Schimbul de mîine

Aşa obişnuiesc colectiviştii din comuna Căzăneşti, raionul Slobozia, să-şi numească prichindeii: schimbul lor de mîine. Sînt o droaie: 70—80. Ii poţi vedea în fiecare zi la grădiniţa de copii a colectivei. Is bucălaţi sau cu figuri ovale, cîrni ori cu năsucurile-n vînt, cu obrăjiori de smeură sau albi ca laptele. Ici-colo, îţi apare cîte unul pistruiat de parcă-i împroşcat cu aur, ori tuciuriu de zici că-i dat prin smoală. Să-i mănînci, nu alta!

Năvălesc în curtea grădiniţii zgomotoşi şi veseli ca un stol de vrăbii gureşe şi neastîmpărate. Se reped la leagăne, la mingi, la cuburi, la păpuşi. In frunte sînt — nici vorbă — cei mai răsăriţi: Rădiţa Stroe, Costel Stanciu, Nelu Dan, Eleonora Lazăr, Georgel Stan, Măndica Radu, Gicu Stanciu. Grupa mare, deh! Păi ce, te joci? Au cîte 6 ani. Nu te uita că unii sîsîie cînd povestesc „Punguţa cu doi bani" ori „Capra cu trei iezi". Is ştirbi. Au început de-acum să schimbe cîte 2—3 dinţi.

Dar nici cei mărunţei nu-s mai prejos. Ce-are a face că n-au decît 3 sau 4 anişori şi că-s în grupa mică. Asta-i altă socoteală. Dar la joacă şi la basme nu se lasă. S-o auzi numai pe Leana Stan rostind cu gravitate:

„O fulnică duţe-n spate
Un glăunte şi zumate..."

ori pe Petruţa Ionescu declarîndu-ţi serioasă:

— Io mă fa' toletivită! că nu te rabdă inima să nu le salţi deasupra capului şi să rosteşti urarea:

— Tita mareee!

Cresc voinici şi veseli. Au de toate: hrană bună, jocuri instructive, educaţie, hăinuţe. Toate pe măsura lor. Educatoarea, Melania Teodorescu, ajutoarea ei, Georgeta Ene, şi bucătăresele, Mariţa Lepădatu şi Mariţa Stanciu, îi îndrumă şi-i supraveghează, îi deprind cu disciplina şi cu regulile de igienă, le dezvoltă aptitudinile. Pot pleca la muncă liniştite mamele colectiviste. Pot presta Maria Lazăr, Lina Tănase, Lina Dan, Maria Tudor cît mai multe zile-muncă. Căci copiii li-s în bună pază. Casa, unde pînă mai acum vreo cîţiva ani se lăfăiau odraslele bicisnice şi rîzgîiate ale unui îmbuibat — Ion Alexe — şi spre care mulţi ţărani din Căzăneşti priveau cu teamă, şi-a schimbat menirea. Peste tot aici răsună astăzi glasuri limpezi şi curate de copii de muncitori: schimbul de mîine al colectiviştilor din Căzăneşti.

NICOLAE COMANICI

In luptă cu vitregia naturii

Zăpuşeala se simte mai puţin printre parcelele de orez, unde aerul este mai jilav şi mai înviorator. O clipă parcă uiţi aici de celelalte culturi, care tînjesc după umezeală.

Agentul culturii orezului — întovărăşitul Ioan Necula — îşi roti încă odată privirea pe cuprinsul parcelelor de orez, şi-o luă de-a lungul rîului Putna, spre lanul de porumb al întovărăşirii. Era prăşit de două ori, lanul era curat şi lujerul crescuse mult. Dar în ultimele zile, verdele lui devenise mai palid, iar frunzele se plecau spre sol fără vlagă, începînd să se veştejească. Privirea lui Necula alunecă cu tristeţe peste întinsul lanului de porumb. Razele piezişe ale soarelui ce scăpăta spre asfinţit mai dogoreau încă pămîntul încins şi crăpat. De mai bine de 25 de zile nu picase pe aici nici un strop de ploaie, iar cerul era tot senin, fără nici o urmă de nor.

Dintr-odată Necula se lumină la chip. Porumbul putea fi salvat.

Infrigurat, o porni întins spre sat. Nimic nu l-a putut opri din drum: nici setea, nici căldura. Simţea că trebuie să ajungă cît mai repede la tovarăşii săi de muncă, pentru a le împărtăşi gîndul.

De cum intră la sfatul popular, dete cu ochii de agentul agricol comunal, Ioan D. Gavrilă, întovărăşit şi el.

Porumbul nostru a crescut frumos, i-a dat şi spicul, dar pentru a lega rod bogat are mare nevoie de apă — i se adresă Necula.

— Păi dacă nu plouă ce să-i facem? — îi răspunse Gavrilă, ridicînd din umeri a neputinţă.

— Ba avem ce-i face! Uite ce mi-a trecut prin minte... Şi-i împărtăşi tot ce gîndise el cînd se afla în porumbiştea secătuită şi uscată.

Pe măsură ce asculta, faţa lui Gavrilă se însenina. Işi apucă tovarăşul de braţ şi-l trase după el, zicîndu-i:

— Hai fuga, la preşedinte!

★

Zorii zilei următoare îi găsiră pe cei peste 30 de întovărăşiţi din comuna Vulturu, raionul Lieşti, pe malul rîului Putna, în dreptul lanului de porumb. Se organizaseră în două echipe. Cei din echipa lui Ion Necula erau rînduiţi la săpatul canalului principal. Ceilalţi, conduşi de Ion Gavrilă, construiau canalele secundare. Prima casma scrîşni în pămîntul uscat şi tare. Planul lui Necula începu să prindă viaţă.

Incordată şi grea a fost munca întovărăşiţilor în cele două zile cît a durat săparea canalelor. Dar mulţumirea pe care au avut-o la sfîrşitul lucrului i-a răsplătit din plin.

Curînd, motorul de care în această perioadă nu era nevoie la orezărie fu instalat pe malul Putnei, gata de a intra în funcţiune. Un pocnet anunţă că motorul pornise. Prin gura pompei de 10 ţoli, Putna începu a-şi revărsa cu dărnicie apele în lungul canalului principal de 450 metri. De acolo, apa gîlgîia mai departe, prin canalele secundare şi apoi printre rîndurile de porumb, pe tot cuprinsul celor 23 hectare.

Clipocitul apei care şerpuia veselă printre rîndurile de porumb se împletea cu susurul de şoaptă al pămîntului ce înghiţea lacom şuviţele de cristal, dăruite de îndemînarea şi hărnicia omului. Curînd freamătul vesel al frunzelor de porumb se răspîndi în tot lanul. Intovărăşiţii îl ascultau cu nesaţ. Şi odată cu viaţa ce se înălţa în lujerele de porumb, creştea în inimile lor o mare bucurie. Bucuria celor ce ştiu să înfrîngă vitregia naturii.

VASILE CAZACU

Işi construiesc un nou local pentru cooperativă

Ţăranii muncitori din satul Corejeni, raionul Dorohoi, au primit cu însufleţire propunerea de a construi în satul lor un local nou pentru cooperativă.

Comitetul de construcţie ales de adunarea populară a procurat pînă în prezent o mare parte din materialul necesar. De curînd, lucrările pentru ridicarea noii construcţii au început. Ţăranii muncitori, printre care Vasile Badin, Niculae Buliga, Dumitru Cucu şi alţii, au ajutat la executarea primelor lucrări.

Grăbirea treierişului — o sarcină principală

Sîntem în miezul verii. Strînsul recoltei este în toi în toate regiunile ţării. Oamenii muncii din agricultură, folosind timpul prielnic, zoresc secerişul cerealelor păioase. La 20 iulie — pe întreaga ţară — procentul secerişului reprezenta 60% — fiind terminat în regiunea Bucureşti şi pe sfîrşite în regiunile Constanţa (93,2%), Craiova (91,2%), Galaţi (85%). In ultima săptămînă, datorită folosirii din plin a mijloacelor de lucru, viteza zilnică la seceriş a fost depăşită în multe raioane din nord-estul ţării unde strînsul recoltei a început mai tîrziu. Ritmul secerişului intensificîndu-se pe zi ce trece, se poate sconta că această lucrare se va termina peste cîteva zile în întreaga ţară.

Din datele comunicate la Ministerul Agriculturii rezultă CĂ IN TOATE REGIUNILE TREIERIŞUL ESTE MULT RAMAS IN URMA FAŢĂ DE SECERIŞ, CĂ INTRE ACESTE DOUĂ LUCRĂRI S-A CREAT DEJA UN DECALAJ NEINGĂDUIT DE MARE. Pînă la 20 iulie — pe ţară — nu s-a treierat decît 8,2% din cantitatea de cereale recoltată. Nici pînă acum n-au fost puse în funcţiune toate batozele, iar multe dintre cele instalate pe arii — din cauza unor deficienţe organizatorice şi tehnice — nu lucrează cu întreaga lor capacitate. In regiunea Bucureşti, de pildă, unde seceratul orzului şi grîului s-a terminat, din 1.616 batoze n-au funcţionat pînă la 22 iulie decît 1.057, iar în regiunea Craiova, din 894 — doar 567.

Obiceiul de a se începe treierişul abia după terminarea completă a secerişului pricinuieşte mari pagube de recoltă. Cerealele păioase secerate, fiind lăsate pe cîmp în snopi sau clăi, sînt expuse pierderilor. Şoarecii, şobolanii, păsările mănîncă şi risipesc o mare cantitate de recoltă, iar în caz de ploi, boabele pot încolţi şi mucegăi, depreciindu-se astfel calitatea recoltei. Soarele dogorîtor usucă peste măsură spicele, care se rup şi cad pe jos, iar la cea mai mică atingere o mare parte din boabe se scutură pe ogor. Fiecare ţăran muncitor ştie bine acest lucru şi fără îndoială că are tot interesul să nu piardă nici un bob din recolta pentru care a muncit un an întreg. Ca să-şi pună recolta la adăpost de orice pierderi, el trebuie să transporte grabnic grînele la arii, să le depoziteze bine în stoguri cu baza îngustă, înalte şi bine vîrfuite, pentru a nu fi pătrunse şi stricate de ploi. In felul acesta se asigură condiţii pentru ca batozele să poată lucra continuu. In caz de ploi, snopii uzi de la vîrful stogurilor se dau la o parte, iar recolta uscată poate fi treierată imediat după încetarea ploii.

Pentru ca fiecare batoză să treiere zilnic o cantitate cît mai mare de cereale este necesar ca în fiecare comună şi unitate agricolă socialistă să fie bine organizate cetele de treieriş şi munca pe arii. Lucrul principal este ca cetele să fie alcătuite cu chibzuială, din acele familii de ţărani muncitori care se învoiesc să se întrajutoreze la căratul recoltei de pe cîmp, la treieriş, la transportul boabelor şi paielor spre casă. E necesar să se formeze cete bine închegate, trainice, cu multe braţe de muncă şi suficiente atelaje pentru a putea deservi batozele încontinuu şi cît mai bine. Viteza zilnică la treieriş va fi realizată şi chiar depăşită, dacă batozele vor fi alimentate cu snopi fără întrerupere, pe ambele părţi, dacă snopii vor fi introduşi în tobă de către 2 coşari deodată, dacă se va renunţa la „scuturarea" batozei.

Aplicarea metodelor înaintate în organizarea muncii la arii şi în exploatarea maşinilor are o mare importanţă pentru grăbirea treierişului. Intrecerea socialistă care se desfăşoară pe multe arii sub lozinca „cît mai multe tone treierate pe batoză", merită a fi sprijinită puternic şi extinsă cît mai larg. Organizarea treierişului după metoda graficului orar ridică simţitor productivitatea muncii. Această metodă poate fi aplicată cu bune rezultate îndeosebi, pe ariile gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor colective şi ale întovărăşirilor agricole, unde, prin organizarea bună a muncii cetelor, se poate asigura o alimentare rapidă cu snopi a batozelor. Mecanizatorii din S.M.T.-uri şi G.A.S.-uri trebuie ajutaţi să folosească cît mai multe agregate de cîte 2 batoze la un singur tractor. Astfel un număr de tractoare vor fi eliberate spre a lucra la dezmiriştit şi arături. Prin iluminarea ariilor şi prin organizarea muncii în 2 schimburi, treierişul poate fi continuat şi noaptea. Acolo unde există posibilităţi — şi acestea trebuie create pretutindeni — este de recomandat să se lucreze pe arii atît ziua cît şi noaptea.

In regiunile Suceava, Iaşi, Bacău, etc. o mare parte din ariile de treier nu-s încă amenajate, iar în comunele din raza de activitate a S.M.T.-urilor Cuza Vodă şi Băneasa, — regiunea Bucureşti, batozele nu-şi realizează normele de lucru zilnice din cauză că cetele de treier n-au fost încă alcătuite. Unele dintre batozele S.M.T. Ciocăneşti, Balaciu, etc. fiind prost reparate, s-au defectat pe arii, întrerupîndu-şi astfel lucrul ore şi chiar zile întregi. Printr-o bună îngrijire, reglare corectă şi exploatare raţională, garniturile de treier pot fi menţinute în perfectă stare de funcţiune în toată perioada treierişului. In cazul că se ivesc totuşi defecţiuni tehnice, ele trebuie grabnic înlăturate prin intervenţia rapidă a echipelor de mecanici care însoţesc atelierele mobile.

In momentul de faţă, grăbirea treierişului, executarea acestei lucrări în pas cu secerişul, a devenit sarcina principală a oamenilor muncii din agricultură. Avem toate posibilităţile să terminăm cu succes şi această ultimă fază a recoltării.

★

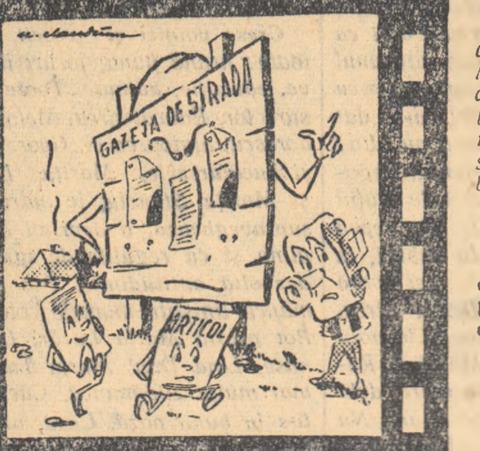
Aplicînd metode agrotehnice înaintate

Polenizarea suplimentară artificială la porumb este una din metodele agrotehnice care aduce sporuri însemnate de recoltă la hectar.

In clişeu: Marin C. Simion şi Tenea Andronica, membri ai asociaţiei de producţie agricolă din comuna Grădinari, raionul Drăgăşani regiunea Piteşti, executind polenizarea suplimentară artificială a porumbului

La gazeta de stradă din comuna Valea lui Mihai, raionul Săcueni, articolele stau neschimbate luni de zile. Unele mai „nprocoase" sînt smulse de vînt și plimbate pe ulițele comunei.

GH. BOBOC

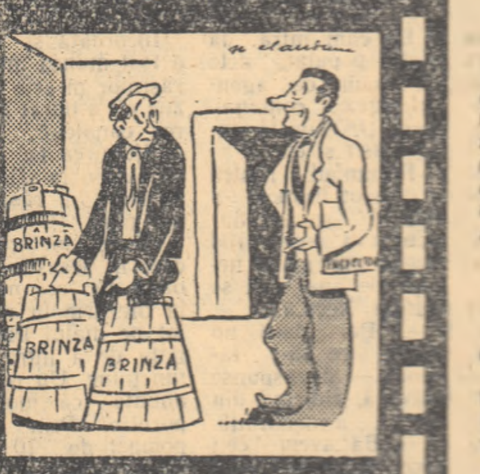
GAZETA: Mai bine că „zburară": m-am plictisit și eu de ele și ele de mine.

Șeful punctului agricol din comuna Spinus, raionul Marghita, ing. Ivanov Nicolae și agentul agricol Nică Gheorghe în loc să îndrume pe țăranii muncitori cum să-și lucreze viile stau mai mult în birou și întocmesc situații și rapoarte.

N. VASILE

MOLIA MAMA: Și mai ales să nu pleci de aici. Că prin alte părți există ingineri care se duc pe teren și avem de furcă cu ei.

Ing. Vlaicu Dumitru de la ocolul silvic Giurgiu aprobă pășunatul în pădurile din raza ocolului, numai pentru animalele acelor țărani muncitori care îi dau puțină brînză.

T. BARBALATA

— Și cu brînza asta ce-i?

— Eh!... O mică atenție pentru tov. Vlaicu Dumitru, din partea vacilor.

Țăranii muncitori din satele comunei Coțonești, raionul Boiciu, care au [illegible] la depozitul cooperativei din comună sarea (bulgări) necesară animalelor.

C. PREDESCU

— Bună ziua...!

— N-avem.

Viticultori harnici și pricepuți

Dacă treci pe la G.A.S. Săcueni, regiunea Oradea, nu poți să nu te abați și pe la sectorul viticol. Aruncîndu-ți ochii pe întinsul viilor și cercetînd butuc cu butuc, rămîi impresionat de starea bună în care se află acestea. Nici frunza, nici tinerii lăstari și nici ciorchinii de struguri nu prezintă vreo urmă de mănare.

Nu le-a fost de loc ușor muncitorilor viticoli de aici, să ajungă la acest frumos rezultat. Ei au folosit cu pricepere și chibzuință orice oră neploioasă pentru executarea stropitului, astfel că pînă mai zilele trecute întreaga suprafață de 120 ha de vie a fost stropită pentru a 6-a oară. Totodată, ei au legat via de 3 ori și au făcut lucrările în verde: copilitul și cîrnitul pe întreaga suprafață.

Deosebit de grea a fost pentru muncitorii din acest sector și executarea prășitului. Pămîntul fiind bătătorit de ploi, această lucrare s-a făcut destul de anevoios. Totuși, prășitul al 4-lea este acum pe terminate.

Nu de mult în vii s-a semnalat apariția oidiumului (făinării). Pentru combaterea acestei boli, s-a început de îndată prăfuirea ciorchinilor și a coardelor cu floare de sulf. Pentru a se lupta cu mai mult succes împotriva acestui atac, muncitorii execută prăfuirea începînd de la orele 3—4 dimineața și pînă la 9—10; iar după-masa de la orele 18 și pînă pe la orele 22, cînd ciorchinii și ramurile au pe ele rouă, ceea ce face ca sulful să se fixeze mai bine.

Muncitoarele Nemeti Irina, Unodi Rozalia și Szebestien Elisabeta prăfuind cu floare de sulf via gospodăriei

Un prețios ajutor au primit muncitorii viticoli din G.A.S. Săcueni de la cei 43 de elevi și eleve veniți în practică de la școala profesională viticolă din Diosig, care au muncit efectiv, aplicînd cele învățate la școală.

Fruntași în muncile de întreținere a viilor sînt muncitorii din brigada condusă de Iosif Veres și Iosif Biró. Iar dintre elevi și eleve în frunte se află Elena Kovacs, Maria Varga, Vasile Codreanu, Gh. Marinescu și alții, care de altfel sînt și primii la învățătură.

C. VASIA

Cronica... celui cu musca pe căciulă

Tovarăși dragi, de astă dată,
Cînd satul treieră de zor,
Vă scriu o cronică rimată
(Ce vrea să aibă și umor!).

Despre năravuri și păcate
Ce, cît ai fi de indulgent,
Le-ai aduna-ntr-un sac pe toate
Și-n foc le-ai azvîrli urgent.

E vorba dar de tipul care
Deși oficial răspunde,
De ce se-nfimolă nu-l prea doare
Și doarme-ascuns pe nu știu unde.

La arii dînsul nu se duce
Că prea departe sînt de sat...
La cete, liste, le-a pus cruce
Ori sînt — dar nu le-a afișat.

Pe la gazeta de perete
N-a publicat un rînd măcar:
E timp să meargă pe-ndelete
Că ei sînt astări... în ianuar!

Nu s-a-ngrijit s-aducă scule
Ce trebuiesc la treieriș.
(Acum, cînd văd că n-au destule
Sătenii-l cam privesc piezis!)

Și nici vre-un drum ca să repare
N-avu în minte dumnealui.
(Iar cînd se dau de-a tumba care
Îl pomenesc țăranii destul!)

Tot el e vinovat, în fine,
(V-o spun, deși nu-s fapte „roze"),
Cînd nu prea merg cum se cuvine
Pe-alocuri, unele batoze.

Dar nu v-am spus cui i-e-nchinată
Deși îl cam luai la vale,
Această cronică rimată:
Nu simți — cumva — că... dumitale?

STELIAN FILIP

Bucuria lui Constantin Mocanu

20 iunie 1956...

Un camion al S.M.T.-ului Remus Opreanu s-a oprit în fața sediului gospodăriei colective. Cît ai clipi, mașina este înconjurată de oameni. Toți cîți se aflau atunci la sediul colectivei s-au strîns în jurul ei. Se strigă unul pe altul, sînt veseli, gălăgioși.

— Măi, au început să aducă stîlpi...

Directorul S.M.T.-ului, tov. Olteanu Gheorghe stă de vorbă cu secretarul sfatului popular al comunei.

— Eu zic să începem întîi aici. Tragem fir la birourile colectivei, apoi la magazinul cooperativei.

— Da, așa e bine. Colectiviștii care vor să-și instaleze lumină electrică vor avea astfel rețeaua chiar în fața caselor lor.

★

Chiar în acea zi oamenii porniră să sape gropile pentru instalarea stîlpilor. Camioanele S.M.T.-ului plecau la Medgidia și se înapoiau cu alți 10-12 bușteni lungi și dați cu catran, ca să reziste cît mai mult intemperiilor. Pe ulița principală a satului se vedeau nu numai bărbați și femei săpînd de zor, dar chiar și copilandri.

Indată ce stîlpii au fost așezați, sub conducerea inginerului Colțaș Constantin, mecanicul șef al S.M.T.-ului, electricienii începură să monteze izolatorii de porțelan pe care urmau să fie fixate sîrmele.

Cît e ziulica de mare, copiii se stringeau ciorchine în jurul stîlpilor la care se lucra. Puneau palmele streașină la ochi și priveau cu admirație și bucurie la munca electricienilor care, cu ghimpi de fier prinși de bocanci, se cățărau și coborau cu ușurință de pe stîlpi.

De bucuria celor mărunței erau cuprinși și cei mari. Colectivistul Constantin Mocanu nu mai avea răbdare. Meșterii trăseseră fir și la casa lui. Montaseră cablurile, fasungurile, comutatoarele. Ba, afară, deasupra ușii, puseseră la dorința nevestei lui Mocanu și un glob mare, alb, ce îmbrăca becul

★

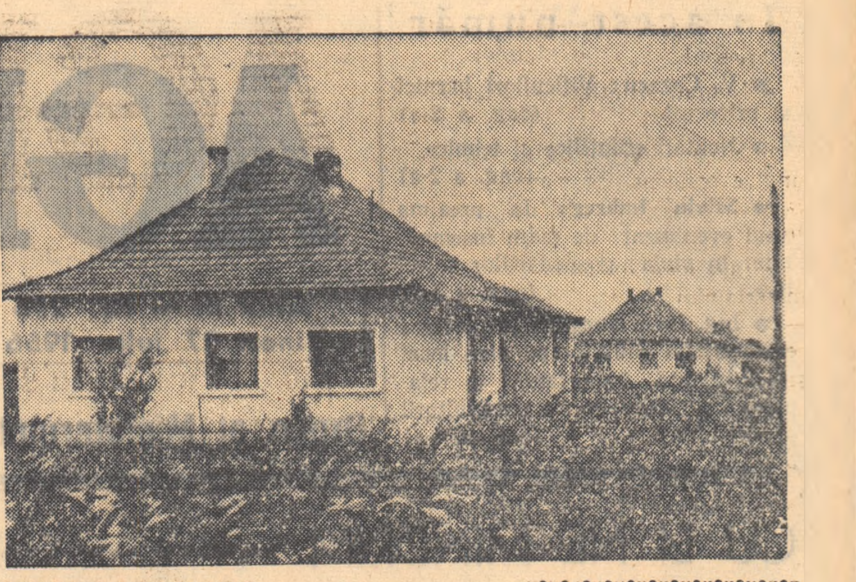
In ziua de 16 iulie s-au făcut ultimele pregătiri. Electricienii au terminat racordarea firelor la rețeaua de înaltă tensiune. Cu ajutorul transformatorului de la S.M.T. satul avea să aibă de aici înainte lumină electrică din belșug.

Cînd coborîră umbrele nopții, colectivistul Constantin Mocanu o porni ca de obicei spre casă. Dar la jumătatea drumului, deodată se opri în loc, parcă năucit. Ca niște ghirlande, becurile se aprinseseră într-o secundă pe ulițe. Grăbi pasul. Și pe ulița lui, la opt case ardeau becuri. Cînd ajunse în ograda lui, Constantin Mocanu se uită întîi buimăcit la globul alb de deasupra intrării — apoi năvăli în casă. Pereții, masa, paturile, scoarțele, toate [illegible] se păreau albite. Nevasta și copiii erau în culmea fericirii. Ii îmbrățișă pe rînd și grăi din cale afară de bucuros:

— Trăirăm s-o vedem și p'asta!.

Iar în bucuria lui Constantin Mocanu nu era greu să citești bucuria întregului sat Remus Opreanu.

AL. RAICU

De curînd, la gospodăria agricolă de stat Hălăucești, raionul Pașcani, a fost dat în folosință un nou grup de apartamente. In total, gospodăria a pus pînă acum la dispoziția salariaților 12 apartamente.

In clișeu: unul din noile apartamente terminate de curînd.

Să combatem dăunătorii pomilor

Omida păroasă a dudului

Omida păroasă a dudului a apărut la noi în țară în anul 1949, răspîndindu-se cu repeziciune îndeosebi în regiunile din vestul țării, cum sînt: Baia Mare, Timișoara, Oradea, Cluj și Hunedoara.

Inmulțindu-se mult și fiind foarte lacomă, omida păroasă distruge, în afară de dud, frunzele a peste 120 de plante, dintre care mai importante sînt mărul, părul, prunul, caisul, nucul, salcîmul, arțarul și altele.

Acest dăunător — care se înmulțește de două ori pe an și anume în lunile aprilie-iunie și iulie-septembrie — este larva unui fluture mic de 1,5 cm, cu aripile albe și uneori acoperite cu puncte mici negre. Fluturii din prima generație apar primăvara, către sfîrșitul lunii aprilie, cînd depun ouăle din care ies omizile. Acestea, la început, au culoarea galbenă închisă și sînt acoperite cu peri lungi și numeroși, de unde și numele. Ele încep să distrugă frunzele, țesînd în același timp un cuib de mătase cu care împăienjenesc frunzele și ramurile pomilor atacați.

Larvele năpîrlesc de 7 ori. După cea de a treia năpîrlire, omizile ies din cuiburi, răspîndindu-se cu repeziciune de la un pom la altul. Din acest moment, ele devin foarte păgubitoare, distrugînd în masă frunzele pomilor. După 40—50 de zile, se transformă în pupe din care ies fluturii din generația a doua. Pe la începutul lunii iulie, aceștia depun ouăle din care ies omizile din generația a doua, care trăiesc 45—65 de zile. Către sfîrșitul lunii septembrie, larvele se retrag în colțurile mai adăpostite unde se transformă din nou în pupe și iernează. Din aceste pupe ies apoi fluturii generației I-a.

Combaterea omizii păroase a dudului se poate face pe cale mecanică și chimică.

Combaterea pe cale mecanică este ușor de aplicat, ea constînd în adunarea și arderea cuiburilor de omizi. Cuiburile adunate nu se vor lăsa în nici un caz pe pămînt, nici nu se îngroapă, deoarece omizile ies din cuiburi și se răspîndesc cu ușurință. Pomii infestați trebuie controlați zilnic fiindcă omizile apar treptat, formînd cuiburi noi.

Tratamentele chimice se aplică prin stropiri cu emulsie de hexacloran sau D.D.T. 0,7 la sută. Stropirea trebuie începută cînd omizile nu au ieșit încă din cuiburi. Stropirile nu se aplică la duzii a căror frunză e folosită pentru creșterea viermilor de mătase, deoarece substanțele întrebuințate sînt otrăvitoare pentru aceștia. In aceste cazuri, se va face numai adunarea și distrugerea cuiburilor.

Ing. A. V. ALEXANDRI

Timpul probabil pentru zilele de 28, 29 și 30 iulie 1956

Vremea uscată la început apoi noroasă cu deosebire în jumătatea de nord a țării, cînd vor cădea ploi sub formă de averse. Vîntul va sufla slab din sectorul nord-vestic, avînd tendință de intensificare în Ardeal și Moldova. Temperatura aerului mai întîi în creștere, apoi iarăși în scădere. Minimele vor oscila între 9 și 18 grade, iar maximele între 24 și 32 grade. Temperatura solului în stratul arabil la ora 8 dimineața va oscila între 16 și 21 grade în jumătatea de nord a țării și între 19 și 24 grade în jumătatea de sud a țării. Solul va fi în general uscat la suprafață, avînd umezeală mai multă în Ardeal și Moldova.

Ce să citim

A. Tulescu: Folosirea fondurilor obștești în gospodăriile agricole colective

Broșura de față tratează una dintre cele mai însemnate probleme ale muncii de consolidare economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective. In această lucrare se subliniază cu putere că rațională folosire a fondurilor obștești are o mare importanță în întărirea economică a gospodăriei colective și ridicarea bunăstării colectiviștilor. Autorul broșurii arată cum se formează fiecare din fondurile obștești din gospodăria colectivă și explică felul în care ar trebui să fie folosite acestea. De asemenea broșura cuprinde numeroase exemple în care se arată cum își întrebuințează fondurile lor obștești diferite gospodării colective din țară.

FOILETON

Un om „năpăstuit"

Tare-i amărît de cîtva timp încoace medicul veterinar Ion Schmidt! Și nu din cer senin, ferit-a sfîntul. Cu temei și pe dreptate. Curg belelele pe capul lui ca ploaia. Le suportă el, nu-i vorbă. Insă toate au un capăt, nu-i așa? Cînd îți ajunge funia la par, păi izbucnești la sigur. Vorba ceea: nu-i da, doamne, omului mai multe decît poate duce.

Și ce mulțumit fusese pînă nu de mult! Ia socotește numai: slujba slujbă — prin urmare leafa leafă — plus un ciubuc din cînd în cînd, păi n-o ducea destul de bine? Căci într-o așezare cum ar fi Reteagul cîte nu sînt de făcut? Porci de castrat, găini de injectat, vaci betegite de tămăduit și multe altele. Ale chiaburilor, nici vorbă, fiindcă numai ei plătesc cum se cuvine. De la sărăntoci ce poți ciupi? Ba te mai pomenești și cu vreo reclamație cînd le pretinzi un pol de bani acolo. Cică te obligă datoria să-i servești pe gratis, că doar pentru asta iei salar. Ei, spune drept, îți place cum s-au deșteptat țăranii din Reteag?

Nici de comună n-are să se plîngă: liniștită, aprovizionată și departe de raion. Să tot trăiești. Gîndește-te: aproape 40 de kilometri pîn-la oraș, la Dej — nici dracu' nu-ți mai vine în control. Deci, în privința învîrtelilor, poți fi liniștit că nu te află nimeni.

Hei, dar asta ține de trecut. De la un timp încoace lucrurile s-au schimbat. Au început țăranii să-l năpăstuiască. N-o să uite el, de pildă, ce necaz i-a fost să pață cînd cu vaccinarea vitelor. Lucrul cerea grabă și organizare. Mai ales organizare. A hotărît ca treaba să înceapă dis de dimineață, adică pe la ora 5. Și pentru ca toți oamenii să fie încunoștiințați din vreme, toboșarul a primit de la veterinar poruncă strașnică să bată toba și să strige cu mai mare zel decît de obicei.

In ziua hotărîtă, Schmidt s-a deșteptat cu noaptea-n cap. S-a echipat la repezeală și-a pornit spre marginea imașului — locul unde trebuia să se adune oamenii cu vitele. Dar în drum ce s-a gîndit: „M-așteaptă o zi grea. Se cade să dispun de multă energie. Altfel stă motorul. Deci: să iau ceva „benzină". Și cum tocmai se afla în fața M.A.T.-ului n-a mai pregetat o clipă. A intrat și... pune-te pe lucru.

De-aici a început necazul lui. Dar el nu-și află nici o vină. Că dacă „rezervorul" se umplea încet, ce-ar fi putut să facă? A rămas, nici vorbă. Nu prea mult: vreo două ceasuri jumătate-trei. Și cînd, în fine, a sosit la locul cu pricina, ce să vezi? Doar 40—50 vite din 300. Ce să facă? S-a uitat de oameni. Nu era în dreptul lui? Dar oamenii, în loc să-i ia cu binișorul — că erau în vină nu? — au tăbărît tot ei cu gura mare: că așa, că pe dincolo, că i-a făcut să-și irosească vremea de pomană. Mă rog, atîtea vorbe au scornit pe socoteala lui, că i-au stricat întreaga zi.

A urmat apoi o altă dăndănae. Intr-o bună zi — adică bună e un fel de-a zice, fiindcă ziua respectivă numai bună n-a fost pentru Schmidt — îi dă de veste secretarul sfatului că președintele gospodăriei colective din comuna Ungurași îl caută cu disperare:

— Ce vrea? a întrebat plictisit veterinarul

— Pier oile gospodăriei de gălbează. Du-te de le injectează

— Biine, biine! răspunse Schmidt, lungind pe i cu importanță. Am să văd eu. Dar acum am alte treburi mai urgente.

Iar în gînd își zise: „Ba să mai aștepte oile colectiviștilor"!

„Treburile mai urgente" — după cum ați înțeles — erau în legătură cu clubucurile. Din păcate, oile colectiviștilor n-au avut răbdare să-l aștepte pe veterinar mai mult de 6—7 zile. 13 — printre care un berbec de rasă — au dat ortul popii. Iar colectiviștii au făcut la raion o plîngere în care-l acuzau pe Schmidt de moartea oilor. Ca să vezi ce bîrfitori!

Dar șirul „ghinioanelor" lui Schmidt nu s-a oprit aici. Ca un făcut, nici n-a trecut o săptămînă de la chestia cu oile, că altă dandana s-a abătut pe capul lui. Vine într-o dimineață Ion Cristureanu, un țăran din sat, și-i cere să se ducă „mintenaș" să-i vadă calul bolnav. Insă Schmidt era atunci extrem de ocupat cu dezlegarea unor jocuri de cuvinte încrucișate. Deci i-a spus lui Cristureanu:

— Du-te, omule, și adu-mi-l aici. Vezi bine că n-am vreme să bat drumurile.

Dar Cristureanu nu și nu. Susținea morțiș că animalul nici nu se poate ridica de jos. Schmidt i-a dat atunci imediat soluția.

— Ia numai o bîtă, bade Cristurene, și atinge-i gloabei două pe spinare. Ai să vezi cum se ridică și cum tot într-un galop o ține pîn-aici.

Mă rog, a dat sau nu dovadă Schmidt de înțelegere și de bunăvoință? Altul, poate, nici n-ar fi lungit atîta vorba. Dar cu oameni încăpățînați, cum e și Cristureanu, poți s-o scoți la capăt? Nu poți. Fiindcă uite, omul a plecat și nu s-a mai înapoiat cu calul. Peste două zile însă a venit de unul singur.

— Calul — zice — a murit. Acu' să-mi dai la mînă o dovadă ca să pot căpăta și eu credit de la bancă. Vreu să-mi cumpăr alt cal

Poftim! Să-i dea dovadă. Păi putea să facă el așa ceva cînd nici nu văzuse calul, nici nu-i cunoscuse beteșugul, nici nu-i constatase moartea? Nu i-a dat. Atît i-a trebuit lui Cristureanu.

— Calul — începu el să răcnească — a murit din vina dumitale. Iar dovadă nu-mi dai. Ești un birocrat! Am să mă plîng la sfatul popular.

— Auzi obrăznicie — izbucni de colo Schmidt. Cum a murit din vina mea, cînd eu ți-am indicat rețeta și te-am așteptat la dispensar un ceas în șir?!

Și uite așa se zbate bietul Schmidt cu fel de fel de „ghinioane". Dar cel mai mult îl doare născocirea cu birocrația. Să spună despre el așa ceva! Vai, vai, ce oameni nerecunoscători! Și cel puțin de n-ar mai repeta-o. Fiindcă cine știe ce se mai întîmplă cînd or auzi cei de la raion așa ceva?!

ION VIIȘOREANU

Noutăți științifice și tehnice

Intrebuințarea atomilor marcați în biologia agricolă

Polenizarea lucernei

Intrebuințarea izotopilor radioactivi, prin care s-a obținut polen marcat, a permis să se precizeze că autofecundarea naturală la lucernă are loc în procent de 80%, iar aria de răspîndire a polenului este pînă la 9—10 m, din care maximum 50% pînă la 2 m.

Absorbția foliară a soluțiilor de către sfeclă

S-a constatat că atunci cînd s-au stropit frunzele de sfeclă de zahăr cu o soluție de fosfor (25—125 mg pe cm^2), absorbția foliară s-a petrecut în proporție de 50—90%.

Absorbția ierbicidelor

Stropind diferite plante cu ierbicidul 2,4 D radioactiv s-a observat că pătrunderea și absorbția prin frunză a soluției de ierbicid se face mai greu în cazul sfeclei de zahăr, decît la fasole și alte plante. Se explică deci rezistența mai bună a sfeclei de zahăr la acțiunea ierbicidului.

Determinarea structurii solului

Intre particulele de sol există spații goale. Procentul acestor spații din volumul total de sol ne poate da o ideie de starea sa structurală. Dacă la o anumită adîncime se plasează o sursă de radiații gama, măsurînd intensitatea radiației după ce a străbătut un strat de o anumită grosime, se poate stabili structura stratului respectiv de sol. Intr-o zi se pot face 200 determinări pînă la adîncimea de 50 cm. lucrînd cu o echipă de 3 oameni.

Insilozarea furajelor sub formă de baloturi presate

In Anglia, în unele ferme, iarba cosită este balotată imediat, așezată în remorcă și transportată la siloz. In acest fel remorca poate încărca o cantitate mai mare de iarbă. Baloturile sînt așezate în tranșeea-siloz, în straturi succesive, bine presate și strînse unele lîngă altele. După așezarea unui strat se desfac cîteva baloturi, iarba împrăștiindu-se în interstiții. Se trece apoi cu un tractor pe șenile, pentru a presa baloturile. Acoperirea silozului se face în mod obișnuit.

Acest sistem este după cum se vede foarte economic. La desfacerea silozului, baloturile pot fi scoase, trăgînd de legătura fiecăruia.

Antibioticele și creșterea animalelor

Aureomicina și penicilina întrebuințate în hrănirea porcilor au avut ca efect sporuri zilnice medii în greutate de 13 și respectiv 18%. S-a constatat însă că în tubul digestiv, antibioticele sînt parțial inactivate. Coeficientul de utilizare digestivă a alimentelor nu este influențat. Antibioticele inhibează procentul de desaminare datorat florei intestinale. Intre proprietatea de inhibare a desaminărilor și indicele de creștere al fiecărui antibiotic este un raport direct.

Un amestec de aureomicină-cloramfenicol a stimulat creșterea purcellor de lapte și a redus mortalitatea lor precum și cazurile de diaree.

ARTIŞTI AMATORI

Concursurile anuale ale artiştilor amatori sînt de multă vreme prilejuri de cunoaştere şi valorificare a tezaurului artistic popular.

In clişeu: Bătrînul Gavril Bostan, în vîrstă de 86 de ani, vestit fluieraş din Hangu, raionul Ceahlău, a cîntat recent pe scena Teatrului de Stat din Bacău.

Plecarea unei delegaţii agricole în U. R. S. S.

Marţi dimineaţă a părăsit Capitala plecînd spre Moscova o delegaţie de oameni ai muncii din agricultură care la invitaţia Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. va vizita Expoziţia agricolă unională. Este cea de a 8-a delegaţie de lucrători din agricultura R.P.R. care vizitează Expoziţia agricolă unională de la Moscova.

Din delegaţie fac parte colectivişti, mecanizatori din S.M.T.-uri, ingineri agronomi, activişti de partid şi oameni de ştiinţă, ţărani muncitori cu gospodărie individuală.

(Agerpres).

Insemnări

Prilej de bucurie

Pe tarlalele colectivei secerişul era în toi. Bărbaţii, femeile, tinerii zoreau lucrul din toate puterile. Secerătorile-legători apucau brazdă lată de grîu. Cuţitele lor nu mai conteneau din retezat paiele, ca apoi snopii legaţi trainic să fie aruncaţi pe mirişte.

In urma uneia din secerători păşea apăsat, cu privirea aţintită spre aparatul de legat, un bărbat puţin înalt cu faţa innegrită de praf şi de vînt.

— Mă uit la innodător să nu ne facă bucata, îmi spuse el atunci cînd am intrat în vorbă.

...După înfăţişare, Vizireanu T. Panait părea să fie unul din colectiviştii vechi. Dar, una e impresia, alta e realitatea. Panait e unul dintre cei mai noi colectivişti. Numără abia patru luni de cînd a intrat în gospodărie cu avutul său: doi boi, car, plug, 6 ha. de pămînt, două braţe de muncă.

*

Povestea intrării sale în rîndul colectiviştilor e destul de lungă şi depăşeşte chiar limitele a trei ani încheiaţi. Tot atît de lungă a fost şi frămîntarea sa. Cînd se decidea să intre, tatăl său, bătrînul Toma, se aşeza pieziş, fratele său Vasile, negustoraş pe la oraş, îi punea inima la îndoială. Apoi, zvonurile chiaburilor şi duşmanilor îi mai otrăvea inima cu cuvinte haine, înrăite.

In primăvara aceasta, cînd a pus capăt şovăielii, a stat la chibzuială îndelungată cu tatăl său şi cu nevasta.

— Eu sînt bătrîn, n-am să pot munci, i-a spus tatăl cu amărăciune.

— Bine, tată, n-ai teamă, că o să muncesc eu şi pentru dumneata, i-a răspuns Panait.

Joiţa, nevastă-sa, cu mai multă hotărîre, dar cu glasul puţin cam scăzut:

— Fă cum crezi că-i mai bine! Eşti doar capul familiei!...

Panait Vizireanu s-a hotărît. A făcut cererea, a luat parte la adunarea membrilor colectivei şi s-a angajat în faţa tuturor să aibă la sfîrşitul socotelilor cel puţin 300 zile-muncă, numai ale lui.

*

Intr-una din zile, cînd grîul începea să dea în pîrgă, Panait Vizireanu se afla la capătul dinspre pădure al lanurilor de grîu din Periseni. Era dimineaţă şi aburul răscolit din spicele lanului unduia molcom, pînă departe spre orizont.

Un vînticel se stîrnise de undeva, de departe. Spicele începură să tresalte uşor, lin. El s-a aplecat spre lan, a rupt cîteva spice şi le-a frămîntat în palma aspră, bătucită de muncă. Boabele se iviră din găoacea lor, albe roşcate.

Apoi, Panait îşi aruncă din nou privirile peste lanurile aurii. Inima parcă îi tresălta în piept. Prin minte i-a trecut cifra 160, numărul zilelor-muncă socotite lui în cele patru luni de cînd este colectivist.

Panait Vizireanu regreta după cei trei ani şi mai bine pe care i-a pierdut în şovăială, în nehotărîre, ani care puteau fi pentru el plini de rod şi de bucurie.

SPIREA IONESCU

Al doilea avans în bani

Gospodăria colectivă din comuna Poiana Mare, raionul Calafat, şi-a dezvoltat în ultimii ani ramurile anexe, aducătoare de venituri. In ultimul timp, colectiviştii au valorificat 50 de purcei, 800 kg de brînză, 200 kg de lînă merinos etc. Totodată, ei au încheiat contracte cu O.R.A.C.A. pentru îngrăşarea şi livrarea a 19 porci. De asemenea gospodăria a mai obţinut venituri însemnate şi în urma livrării către stat a peste 2.000 kg de plante medicinale, cultivate pe bază de contract.

Obţinerea unor asemenea venituri a dat putinţă gospodăriei colective să împartă în acest an colectiviştilor al doilea avans în bani. S-a dat ca avans cîte 4 lei de fiecare zi-muncă depusă.

—o—

Comuna devine mai frumoasă

Lupta pentru înfrumuseţarea şi buna gospodărire a comunei este un obiectiv de seamă în planul de muncă al comitetului executiv al sfatului popular comunal Baba Ana, raionul Mizil.

Pentru înfrumuseţarea comunei lor, ţăranii muncitori din această comună se bucură de sprijinul comitetului executiv şi al deputaţilor din circumscripţiile electorale. Ei au început curăţatul şi amenajarea şanţurilor, repararea podeţelor şi au cărat mari cantităţi de piatră de prund pe şosea.

Sprijin şi îndrumare concretă gospodăriilor colective

După cel de al II-lea Congres al partidului, organele de stat, inginerii şi tehnicienii agricoli din raionul Orăştie au desfăşurat — paralel cu munca politică pentru crearea de noi cooperative de producţie agricolă — şi o intensă muncă pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente.

Printre măsurile prevăzute în planurile de producţie ale gospodăriilor colective, un loc însemnat l-au ocupat cele referitoare la justa folosire a fiecărei porţiuni de teren. In acest scop, gospodăriile colective au fost îndrumate să planteze terenurile situate pe deal cu diferiţi pomi fructiferi şi îndeosebi cu meri şi caişi. Respectînd recomandările inginerilor şi tehnicienilor, gospodăria colectivă „1 Mai" din satul Turnuş, înfiinţată la 1 aprilie 1956, a plantat cu diferite specii de pomi fructiferi o suprafaţă de 3,50 ha, gospodăria colectivă din Mărtineşti 2,56 ha, cea din Beriu 3 ha, din Geoagiu 10 ha, etc.

O deosebită atenţie s-a dat respectării întocmai a măsurilor agrotehnice prevăzute în planurile de producţie. Aşa, de pildă, datorită faptului că a executat la timp, atît lucrările de întreţinere (grăpatul şi plivitul) cît şi secerişul şi treierişul, gospodăria colectivă din Pricaz a obţinut de pe cele 70 ha cu grîu semănat în rînduri încrucişate, o producţie de 2.500 kg la hectar, iar la orzul de toamnă, care de asemenea a fost semănat în rînduri încrucişate, 2.200 kg la hectar. In vederea sporirii producţiei de porumb, aproape toate gospodăriile colective din raionul Orăştie au folosit pe scară largă sămînţa hibridă şi au aplicat cîte trei praşile cu mijloace mecanizate.

O altă metodă agrotehnică prevăzută în planul de producţie şi pusă în practică a fost aceea a combaterii buruienilor pe cale chimică. La gospodăria colectivă din Sibot, de exemplu, în primăvara acestui an s-a tratat cu ierbicide o suprafaţă de 8 ha ocupată cu grîu.

In scopul creării unor surse de venituri băneşti şi al folosirii cît mai raţionale a braţelor de muncă, în planurile de producţie au fost prevăzute măsuri pentru introducerea şi extinderea culturilor de plante tehnice, pentru dezvoltarea culturilor de legume şi zarzavaturi şi a creşterii animalelor. Potrivit prevederilor planului de producţie, gospodăria colectivă din Pricaz a cultivat în acest an 10 ha cu legume şi zarzavaturi, cele din Vinerea şi Geoagiu, cîte 3 ha, iar gospodăria colectivă din satul Spini a cultivat 3,15 ha cu tutun. Gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin" din Geoagiu a creat şi o pepinieră viticolă care cuprinde 100.000 bucăţi altoi.

Succese deosebite au obţinut gospodăriile colective din Orăştie în crearea şi dezvoltarea fermelor de animale. Aşa, spre exemplu, gospodăria colectivă „6 Martie" din satul Turdaş, înfiinţată în ziua de 4 martie a.c., respectînd întocmai prevederile planului de producţie şi folosind cu chibzuinţă creditele acordate de stat, şi-a cumpărat 200 de oi cu miei. De pe urma creşterii oilor precum şi prin valorificarea unor însemnate cantităţi de legume şi zarzavaturi, această tînără gospodărie colectivă a realizat importante venituri băneşti, ceea ce i-a dat posibilitate să împartă membrilor, pînă acum, cîte 7 lei la zi-muncă, drept avans. Asemenea succese în dezvoltarea creşterii animalelor au obţinut şi alte gospodării colective.

O deosebită atenţie au dat organele de stat şi ridicării construcţiilor planificate în gospodăriile colective.

Imbunătăţirea organizării muncii în gospodăriile colective a constituit de asemenea una din principalele preocupări ale organelor de îndrumare.

Un exemplu demn de urmat în ce priveşte buna organizare a muncii şi a evidenţei contabile îl oferă gospodăria colectivă din Pricaz. Aici terenul şi inventarul sînt repartizate pe brigăzi, echipelor le-a fost repartizată cîte o parcelă din fiecare cultură prăşitoare, se aplică norme individuale, iar evidenţa contabilă este ţinută la zi.

In activitatea inginerilor şi tehnicienilor agricoli din raionul Orăştie sînt însă şi lipsuri. Printre acestea, cea mai importantă este aceea că ei nu acordă aceeaşi atenţie tuturor gospodăriilor colective. Din această cauză în unele gospodării colective mai există lipsuri care frînează în mod serios întărirea lor economico-organizatorică. Aşa, de pildă, în gospodăria colectivă din Beriu există mari defecţiuni în organizarea muncii: echipele lucrează de-a valma, brigadierii se schimbă de la o zi la alta, evidenţa contabilă nu este ţinută clar şi la zi, şi nu se dă atenţia cuvenită măririi fondului de bază.

Organele de stat, inginerii şi tehnicienii agricoli au datoria să ia măsurile necesare pentru îmbunătăţirea activităţii economico-organizatorice a acestor gospodării colective, pentru ca şi acestea să devină puternice centre de atracţie a ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală.

ION CRISTIAN

In întrecere

Care dintre ei va fi primul în întrecere? Amîndoi aplică metodele recomandate şi reuşesc să obţină pînă la 20 de litri lapte pe zi de cap de vacă. Intrecerea lor este urmărită cu mult interes de către întregul colectiv al G.A.S. Stilpu, raionul Buzău.

In primul clişeu: mulgătorul ENE GHEORGHE.

A obţinut peste plan, în luna iunie, 150 de litri lapte de la vacile ce le are în primire, iar pe trimestrul II, are o depăşire de aproape 1.000 de litri.

In clişeul al doilea: îl vedem pe mulgătorul IULIS IOAN la locul de muncă. El a depăşit planul pe luna iunie mulgînd cu aproape 200 de litri lapte în plus, iar pe trimestrul II a obţinut o depăşire de peste 800 litri lapte.

Porumb furajer însămînţat în mirişti

Terminînd la timp lucrările de seceriş şi dezmiriştit, colectiviştii din comuna Decea, raionul Aiud, au început zilele trecute să pregătească terenul în vederea însămînţării porumbului furajer. Experienţa anilor trecuţi le-a arătat ce avantaje mari se obţin prin semănarea de porumb furajer în mirişti.

Folosind mijloace mecanizate, numai într-o singură zi colectiviştii au pregătit şi însămînţat peste 5 hectare cu porumb furajer. Cu mult elan au lucrat colectiviştii din echipa a II-a de cîmp condusă de Ion Tordai.

—o—

Realizări însemnate în plantarea de vară a cartofilor

Plantarea de vară în vederea obţinerii de cartofi de sămînţă, care a dat rezultate valoroase în staţiunile experimentale ale I.C.A.R.-ului, a fost extinsă îndeosebi în unităţile socialiste ale agriculturii din regiunile de stepă şi silvo-stepă. Anul acesta au fost făcute pînă acum plantări de vară la cartofi pe mai mult de 530 ha cu tuberculi vechi şi peste 60 ha cu tuberculi din noua recoltă. In regiunea Bucureşti au fost plantate 166 ha, în regiunea Constanţa 112 ha, în regiunea Stalin 44 ha, iar în Regiunea Autonomă Maghiară 68 ha. Cele mai mari suprafeţe au fost plantate de gospodăriile colective din regiunea Constanţa — 110 ha.

Pentru aplicarea cu succes a acestei metode, Ministerul Agriculturii a luat din vreme măsurile necesare. In lunile care au trecut, în toate regiunile ţării au avut loc consfătuiri şi demonstraţii practice privind plantarea de vară a cartofului. Pentru a ajuta la încolţirea tuberculilor noi şi la prevenirea manei la cartofi, au fost repartizate la sate cantităţi suficiente de substanţe stimulative — thioureea, precum şi piatră vînătă. Pentru a mări cantitatea de seminţe din soiurile valoroase, staţiunile experimentale agricole ale I.C.A.R.-ului Moara Domnească, Ţigăneşti, Mărculeşti, Chişcani, Măgurele, Suceava, Cluj, Cîmpia Turzii etc. obţin două recolte de cartofi pe an. Numeroase gospodării colective au şi primit din partea staţiunilor material de sămînţă din soiurile ameliorate.

(Agerpres)

O vrednică crescătoare de oi

Cu vreo 7 ani în urmă ţăranca muncitoare Ecaterina Albu, din comuna Basarabi, raionul Medgidia, avea, ca oricare alt gospodar din comună, un număr de cîteva oi din rasa ţigaie. Intreţinute după metode înapoiate, apucate din bătrîni, oile ei nu dădeau cine ştie ce producţii de lapte şi lînă.

Ecaterina Albu s-a străduit însă să înveţe şi să aplice metode noi de creştere, hrănire şi îngrijire a oilor. In primul rînd, ea a căutat să îmbunătăţească rasa oilor. In acest scop, cu sprijinul organelor agricole, a cumpărat de la staţiunea I.C.Z. Palas-Constanţa, berbeci din rasa merinos, pe care i-a încrucişat cu oile ţigăi. Avînd grijă an de an ca încrucişarea să nu fie făcută între animale înrudite, s-a ajuns ca matca de oi să fie absorbită în merinos în procent de cca 80 la sută. In prezent, ţăranca muncitoare Ecaterina Albu are un număr de 90 de oi, din care oi mame — 50 de capete, 3 berbeci de rasă merinos, iar restul mieluţe oprite pentru reproducţie. Oile sale au o dezvoltare corporală foarte bună, greutatea medie fiind de 55 kg la oile adulte şi de 48—50 kg la tineretul de un an. Unele dintre oi cîntăresc cînd sînt tunse peste 70 de kg, iar berbecii cîte 75 de kg. Cu tot timpul ploios şi rece din primăvara aceasta, Ecaterina Albu a obţinut în medie de la fiecare oaie o producţie de 5.200 kg lînă, iar de la unele pînă la 8 kg de lînă.

Este interesant să cunoaştem felul în care această ţărancă muncitoare reuşeşte să asigure oilor hrană suficientă şi de bună calitate pe toată perioada anului. Din primăvară şi pînă-n toamnă, oile ei sînt păşunate pe izlazul comunei. In zilele cu arşiţă puternică, ele sînt lăsate să pască numai dimineaţa între orele 3—7 şi seara între orele 4—9. In restul zilei, oile sînt ţinute sub umbrare anume amenajate, unde primesc ca supliment de hrană masă verde cosită. Iarna, oile primesc zilnic ca hrană — în afară de fîn — următoarele cantităţi de concentrate: porumb boabe, 150—200 gr zilnic şi uneori tărîţe de grîu. In plus, oile mai primesc coceni de porumb, pleavă în amestec cu porumb boabe şi sare bulgăr.

O deosebită atenţie acordă Ecaterina Albu hrănirii oilor în perioada pregătirii montei. Incepînd cu o lună înainte, ea dă, atît oilor cît şi berbecilor, cîte 200 gr ovăz boabe pe zi (ca supliment), iar în timpul perioadei de montă, berbecilor li se dă în plus faţă de raţiile obişnuite arătate mai sus morcovi, ba chiar şi cîte un ou pe zi.

Cu multă grijă face Ecaterina Albu şi adăparea oilor. Ea le dă numai apă curată, proaspătă, dar nu prea rece. Apa este scoasă din fîntînă cu două ore înainte de venirea oilor de la păşunat şi ţinută la umbră. Iarna, Ecaterina Albu obişnuieşte să adape oile de 2-3 ori pe zi. Apa este dată oilor imediat ce a fost scoasă din fîntînă pentru a nu se răci prea tare.

Fiind o vrednică şi pricepută crescătoare, Ecaterina Albu se străduieşte să asigure oilor o bună îngrijire, spre a le apăra sănătatea. Aşa, bunăoară, în timpul iernii, ea aşterne oilor un strat gros de paie curate. In zilele nu prea friguroase, oile sînt ţinute în curte, iar pe timp de viscol, în saivan, unde este menţinută o deosebită curăţenie. Cînd vremea nu este prea rece, după hrana de dimineaţă, oile sînt scoase la plimbare pentru a li se deschide pofta de mîncare şi în acelaşi timp să li se zvînte bine lîna. In timpul verii, după ploi, oile sînt ţinute la soare ca să li se usuce lîna şi a nu fi astfel expuse îmbolnăvirii de rîie.

Tot pentru prevenirea scabiei, la 8-10 zile după tuns, oile sînt îmbăiate de două ori cu soluţie de entomoxan. De asemenea, în timpul iernii, oile sînt controlate individual, iar în cazul apariţiei de focare de scabie, sînt tratate de către tehnicienii de la punctul agricol Basarabi cu acelaşi medicament. Celelalte boli parazitare ca strongiloza sau distomatoza sînt evitate prin buna hrănire şi îngrijire acordată animalelor.

Ca urmare a unei asemenea îngrijiri a oilor s-a reuşit ca sterilitatea să fie înlăturată. Aproape în fiecare an, circa 40 la sută din întregul efectiv de oi mame fată cîte 2 miei. Mieii sînt bine dezvoltaţi, avînd în medie fiecare o greutate de 6-7 kg, iar în cazul fătărilor duble, amîndoi produşii cîntăresc între 8,5—9 kg.

Cu multă grijă sînt aleşi mieii pentru reproducţie. La alegerea lor crescătoarea noastră ţine seamă de greutatea corporală a mielului, de fineţea lînei şi de producţia de lapte a mamei. Ea înţarcă mieii de prăsilă la vîrsta de 2 luni, cînd au atins greutatea de 20-25 kg. După înţărcare, mieii sînt opriţi acasă, unde primesc ca hrană: fîn de cea mai bună calitate, ovăz boabe, porumb urluit.

De pe urma creşterii oilor, ţăranca muncitoare Ecaterina Albu obţine an de an venituri frumoase. Cea mai mare parte a produselor ea le livrează statului pe bază de contract sau prin vînzare la preţ de achiziţie. De pildă, în anul 1955, Ecaterina Albu a livrat statului pe bază de contract 210 kg de lînă, iar în anul acesta, 260 kg de lînă. In afară de bani, crescătoarea primeşte de la stat în schimbul produselor vîndute şi importante cantităţi de furaje concentrate, cu ajutorul cărora reuşeşte să completeze hrana oilor.

Experienţa pe care Ecaterina Albu a acumulat-o în domeniul creşterii oilor merită a fi cunoscută şi aplicată de cît mai mulţi ţărani muncitori crescători de animale.

Ing. zootehnist ALEX. RALLEA

In preajma unui eveniment de mare însemnătate în viaţa gospodăriilor colective

O dată cu executarea muncilor agricole de vară, gospodăriile colective se pregătesc pentru un eveniment deosebit de însemnat: eliberarea avansurilor în bani şi natură membrilor colectivişti. După începerea treierişului, potrivit prevederilor statutului-model, consiliul de conducere al gospodăriei colective, pe baza aprobării adunării generale, poate elibera colectiviştilor ca avans în natură, pentru zilele-muncă efectuate, o cantitate de grîu, secară, orz, egală cu 15 la sută din cantităţile predate statului drept cotă obligatorie şi plată în natură pentru lucrările executate de S.M.T. După achitarea obligaţiilor faţă de stat, a muncilor efectuate de S.M.T. şi după ce au fost făcute reţinerile la fondurile statutare, gospodăriile colective pot mări avansurile de cereale pînă la 40 la sută din cantităţile cuvenite membrilor, restul de 60 la sută urmînd să se împartă la sfîrşitul anului.

Pentru ca lucrările de împărţire a avansurilor să se desfăşoare în condiţii cît mai bune, este necesar ca evidenţa contabilă şi a zilelor-muncă efectuate de membri să fie ţinută la zi. Conducerile gospodăriilor colective trebuie să cunoască exact ce cantităţi de produse sînt în magazie, ce datorii are gospodăria în afară şi ce reţineri trebuie făcute potrivit prevederilor statutare. Contabilul este obligat să înregistreze în partizile membrilor toate zilele-muncă efectuate şi să le afişeze cu cel puţin 5 zile înainte de ţinerea adunării generale, pentru ca membrii colectivişti să aibă timp suficient să verifice dacă calculele înregistrate sînt corecte şi corespund cu munca depusă. In acest scop, brigadierii au datoria de a trece în cărţile de muncă ale membrilor din brigada respectivă volumul lucrărilor şi zilele-muncă efectuate de fiecare colectivist în parte.

Evidenţa ţinută corect şi la zi dă posibilitate conducerilor gospodăriilor colective să întocmească din vreme borderourile de eliberare a avansurilor şi contribuie la uşurarea executării celorlalte operaţiuni cum sînt: cîntărirea, înmagazinarea şi sortarea produselor.

Problema organizării în cît mai bune condiţii a lucrărilor de împărţire a avansurilor trebuie să fie o preocupare nu numai a consiliului de conducere, ci a tuturor colectiviştilor, a comisiei de revizie şi a personalului administrativ. In acest scop, este bine ca membrii consiliului de conducere şi ai comisiei de revizie să primească sarcini concrete, să răspundă de anumite sectoare de muncă din gospodărie. Astfel, aprovizionarea gospodăriilor cu saci şi cîntare să se dea în seama unui membru, controlul producţiei şi înregistrarea ei la batoză, în seama altuia, de afişarea zilelor-muncă să răspundă un altul şi aşa mai departe.

Pe lîngă activitatea lor de verificare şi control, în preajma eliberării avansurilor, membrii comisiei de revizie au datoria de a se ocupa în mod special de amenajarea magaziilor în care vor fi depozitate produsele. Ei trebuie să ia din vreme măsuri pentru repararea, curăţirea şi dezinfectarea magaziilor, pentru punerea la punct a registrului de magazie şi pregătirea cadrelor necesare.

In cazul cînd gospodăriile colective au de încasat datorii din afară — de la cooperative, întreprinderi, baze de recepţii etc. — este nimerit să se delege un colectivist — preferabil din conducere — care să se ocupe în mod special de încasarea acestor bani. De asemenea, este bine să se delege un colectivist care să se îngrijească şi să răspundă de valorificarea la preţuri avantajoase pentru gospodărie a produselor destinate acestui scop.

Foarte bine procedează acele gospodării colective care organizează valorificarea pe piaţă sau prin unităţile cooperatiste a produselor repartizate membrilor. In loc ca fiecare colectivist să-şi piardă timpul cu drumurile la piaţă spre a valorifica produsele ce-i prisosesc, această treabă se face de către un grup de colectivişti, propuşi de adunarea generală. Aceştia strîng de la fiecare colectivist cantităţile de produse pe care vrea să le valorifice şi le transportă la piaţă sau la unitatea cooperatistă respectivă. In felul acesta, muncile în gospodăria colectivă nu suferă de loc.

Acum, după treieriş, în afară de cereale (grîu, orz, secară, ovăz) se mai pot elibera avansuri în natură şi din alte produse, cum sînt fînul, paiele, lîna, mierea, brînza şi altele. Potrivit instrucţiunilor nr. 344 ale Consiliului de Miniştri, îndată după terminarea treierişului şi repartizarea cantităţilor necesare pentru fondul de furaje, pentru rezerva de furaje sau pentru vînzare, întreaga cantitate de paie rămasă se poate împărţi membrilor. In ce priveşte cantităţile de lînă, miere şi brînză, rezultate după achitarea obligaţiilor faţă de stat şi după ce s-au făcut reţinerile pentru fondurile statutare, adunarea generală a colectiviştilor poate hotărî cît anume din aceste produse să se valorifice pentru mărirea veniturilor băneşti şi a fondului de bază (indivizibil) şi cît să se împartă membrilor pe baza zilelor-muncă efectuate de fiecare.

Justa repartizare a veniturilor are o mare însemnătate pentru dezvoltarea economică a gospodăriilor colective. De felul cum sînt repartizate veniturile depinde în măsură hotărîtoare mersul întregii activităţi a gospodăriei colective şi mai ales cointeresarea colectiviştilor în munca obştească. De aceea, adunarea generală a gospodăriei colective şi organele de îndrumare ale sfaturilor populare raionale şi regionale trebuie să vegheze ca repartizarea avansurilor în natură să se facă potrivit prevederilor statutului-model şi instrucţiunilor Consiliului de Miniştri. O atenţie deosebită trebuie să se acorde reţinerii cantităţilor prevăzute în statut pentru crearea fondului de seminţe, de furaje şi de ajutorare. Fondurile pentru ajutorarea invalizilor, bătrînilor, persoanelor care şi-au pierdut temporar capacitatea de muncă, trebuie calculate cu multă atenţie, după cazurile existente în gospodăria respectivă.

Un exemplu demn de urmat în această privinţă este gospodăria colectivă din comuna Cisteiu, raionul Alba, care, încă din primul an de la înfiinţare, poartă o grijă deosebită bătrînilor şi bolnavilor, acordîndu-le toate drepturile cuvenite.

Tot astfel se procedează şi la gospodăria colectivă „Dobrogeanu Gherea" din comuna Urleasca, raionul Brăila. Anul trecut, analizînd în cadrul adunării generale fiecare caz în parte, această gospodărie a reţinut pentru fondul de ajutorare 11.500 kg de grîu, 2.140 kg de orz, 2.200 kg de mazăre, 11 600 kg de porumb şi altele. Din acest fond au fost ajutaţi 23 de bătrîni în vîrstă de peste 70 de ani, care nu au putut munci pentru a efectua numărul de 120 de zile-muncă fixat prin regulamentul de ordine interioară ca minim obligatoriu pentru cei apţi de muncă. Repartizarea produselor s-a făcut, ţinîndu-se seama de situaţia fiecăruia dintre cei ce trebuiau ajutaţi. Tot din acest fond au fost ajutaţi 8 bolnavi care nu au putut munci tot timpul în gospodărie, fiind internaţi în spital sau în concediu medical etc.

Sînt însă unele gospodării colective care nu poartă grija cuvenită colectiviştilor bătrîni, bolnavi sau invalizi. Acolo unde se mai manifestă încă asemenea greşeli este bine ca acum, cu prilejul eliberării avansurilor, să li se pună capăt.

In afară de avansurile în natură, gospodăriile colective au posibilitatea să elibereze şi avansuri în bani, în proporţie de 50 la sută din drepturile ce se cuvin membrilor pentru zilele-muncă efectuate. Experienţa multor gospodării colective dovedeşte că eliberarea avansurilor în bani în tot timpul anului contribuie în mare măsură la îmbunătăţirea participării membrilor la muncă în gospodărie, la creşterea fondului indivizibil şi la întărirea proprietăţii obşteşti. Un bun exemplu în acest sens îl oferă gospodăria colectivă „Timpuri Noi" din Dudeşti-Cioplea-Bucureşti. Valorificînd însemnate cantităţi de produse animale, legume, fructe etc., această gospodărie a realizat un venit bănesc de 312.000 lei. Din aceşti bani, 113.560 lei au fost împărţiţi colectiviştilor. Pînă acum, colectiviştii au primit de cinci ori avansuri în bani, revenind de fiecare dată cîte 6—8 lei la o zi-muncă. De asemenea gospodăria colectivă din Ideciul de Sus, Regiunea Autonomă Maghiară, eliberează lunar cîte 9 lei de fiecare zi-muncă efectuată. Anul acesta, 58 de gospodării colective din Regiunea Autonomă Maghiară au repartizat membrilor pînă la 4 lei la zi-muncă, drept avans.

Impărţirea avansurilor începe imediat după aprobarea adunării generale şi se continuă a doua şi a treia zi, pînă la terminare. Pentru a nu se prelungi prea multe zile, şi spre a nu se irosi astfel din timpul necesar efectuării muncilor agricole, este bine ca operaţiile de eliberare a avansurilor să fie cît mai chibzuit organizate. In tot timpul cît se dau produsele din magazie, să asiste pe rînd cîte un membru din consiliul de conducere sau din comisia de revizie pentru a veghea la respectarea întocmai a hotărîrilor adunării generale.

Eliberarea avansurilor trebuie să constituie pentru toate gospodăriile colective un mijloc important de îmbunătăţire a activităţii economico-organizatorice, un prilej de demonstrare a superiorităţii marii gospodării agricole socialiste faţă de mica gospodărie individuală. Colectiviştii harnici, care au muncit cu tragere de inimă în gospodăria colectivă, trebuie să fie popularizaţi la panoul de onoare, prin staţiile de radioficare şi prin alte mijloace, pentru ca şi colectiviştii care s-au lăsat pe tînjeală şi care s-au ales cu cantităţi mici de produse şi cu puţini bani să tragă învăţăminte. In adunarea generală colectiviştii au datoria să arate cu curaj lipsurile consiliului de conducere, ale brigadierilor, şi să facă propuneri pentru îmbunătăţirea organizării muncii.

Impărţirea avansurilor trebuie de asemenea să constituie un prilej de intensificare a muncii pentru atragerea unui număr cît mai mare de ţărani muncitori pe făgaşul formelor de cooperare în producţia agricolă. Cei care au lucrat de unul singur pe bucăţile lor de pămînt răzleţe au ocazia să vadă încă o dată, cu propriii lor ochi, foloasele pe care le aduce munca în gospodăria colectivă. De aceea, este bine ca la sărbătoarea împărţirii avansurilor să fie invitaţi cît mai mulţi ţărani muncitori cu gospodărie individuală. De asemenea, este bine să se organizeze echipe de agitatori din rîndul colectiviştilor care să desfăşoare o intensă muncă de lămurire printre ţăranii muncitori spre a-i convinge să pornească cu un ceas mai de vreme pe calea bunăstării.

SILVIU IMBERG

din Direcţia generală a organizării G.A.C. şi întovărăşirilor agricole a Ministerului Agriculturii

—o—

Curăţă izlazurile

In comuna Gocenei din raionul Huşi se continuă acţiunea de curăţire a izlazului comunal. Ţăranii muncitori Florea Gîlea, Constantin Ţigănuş şi Dumitru Constantin au curăţit de bălării şi mărăcini circa 60 de hectare din izlazul lor comunal.

Nici în comuna Hurdici ţăranii muncitori nu se lasă mai prejos. Savu Ciochină, Vasile Rogoiină şi alţii din această comună au dat un ajutor însemnat la curăţirea izlazului de bălării.

La prietenii noştri romîni

La invitaţia Ministerului Agriculturii din Republica Populară Romînă şi a Asociaţiei pentru strîngerea legăturilor cu Uniunea Sovietică, delegaţia agricolă sovietică compusă din 8 persoane a stat în Romînia timp de două săptămîni. In acest timp noi am vizitat gospodării colective, gospodării de stat, S.M.T.-uri, staţiuni experimentale şi institute de cercetări ştiinţifice.

Noi am constatat că în Romînia au avut loc transformări foarte mari. Au fost înfiinţate la sate aproape 9.000 gospodării colective şi întovărăşiri pentru lucrarea în comun a pămîntului şi aproape 3.000 asociaţii pentru cultivarea plantelor tehnice. Oamenii din noul sat romînesc se interesează de tot ce le poate ajuta să grăbească procesul transformării socialiste a agriculturii.

Socialismul a cucerit în satul romînesc poziţii solide. Sprijinindu-se pe creşterea neconteniţă a bazei tehnico-materiale, oamenii muncii de la sate au obţinut succese importante în lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii, moştenită de la regimul burghezo-moşieresc. Agricultura ţării a depăşit nivelul anului 1938, care este considerat ca un an de producţie agricolă maximă în Romînia veche. De exemplu, producţia globală de cereale a fost în 1955 de aproape 12.000.000 tone, faţă de 9.000.000 tone în 1938.

Oamenii muncii din agricultura Romîniei au obţinut succese însemnate şi în dezvoltarea culturilor tehnice. S-a mărit de cîteva ori producţia de sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, bumbac.

Trebuie să remarcăm că în gospodăriile colective nu numai recolta este mai mare, ci şi veniturile sînt mai mari. Cîştigurile membrilor gospodăriilor colective depăşesc veniturile ţăranilor individuali. Iată un exemplu: la 50 km. de Bucureşti am vizitat gospodăria colectivă Căzăneşti. Mai întîi au intrat în ea 49 gospodării, iar acum a intrat aproape tot satul, — 348 curţi. In această gospodărie se dezvoltă cu succes toate ramurile producţiei agricole, din an în an sporesc recoltele. De exemplu, anul trecut, s-au recoltat în medie cîte 18 chintale de grîu de toamnă la ha. Pe lîngă sporirea veniturilor, creşte buna starea materială a oamenilor. Am făcut cunoştinţă cu Petre Dinu, membru al gospodăriei colective. Familia lui se compune din patru persoane. Anul trecut această familie a lucrat 1024 zile-muncă şi a primit pentru ele 41 chintale de grîu, 30 chintale de porumb, 15 chintale de floarea-soarelui, multe legume şi alte produse agricole. — Pînă la intrarea în gospodăria colectivă, — spunea Petre Dinu, — nici n-am putut visa o cantitate atît de mare de produse, cît a obţinut familia mea pentru munca ei.

In gospodăria colectivă Căzăneşti se construiesc numeroase clădiri de producţie şi case de locuit. Anul acesta, membrii gospodăriei colective şi-au construit 15 case bine amenajate.

In Republica Populară Romînă se acordă o deosebită atenţie viticulturii şi pomiculturii, care constituie una din principalele bogăţii ale ţării. Anul trecut, viticultorii din Romînia au obţinut cea mai mare producţie la hectar din ultimii 25 de ani. Astfel, în gospodăria de stat Anoldul, unde viile ocupă 771 ha., recolta de struguri a fost în medie de 80 chintale la ha, iar brigada fruntaşă a lui Mariei Keret a obţinut de pe o suprafaţă de 40 ha peste

de F. KOVAL
Ministrul Agriculturii
din R. S. S. Moldovenească

140 chintale de struguri la fiecare hectar.

Delegaţia noastră a vizitat gospodăria colectivă din satul Baba Ana, regiunea Ploeşti. Membrul delegaţiei — renumitul viticultor din R.S.S. Moldovenească, şeful de echipă al colhozului Lenin din raionul Slobozia, Eroul Muncii Socialiste, Kiril Grigorevici Sparivak, — a împărtăşit colectiviştilor din această gospodărie experienţa sa. Tov. Sparivak a recoltat în colhozul său cîte 180—200 chintale de struguri la ha.

Luînd cunoştinţă de ritmul creşterii suprafeţelor de livezi şi vii în Uniunea Sovietică, tovarăşii romîni au constatat că la dînşii întîrzie munca aceasta din cauza lipsei de material săditor. In Romînia viile ocupă 227.000 ha; anul trecut s-au făcut plantaţii noi pe o suprafaţă de 1.300 ha. In R.S.S. Moldovenească, unde viile ocupă 132.000 ha., au fost plantate în 1955 vii noi pe 13.900 ha. Noi am împărtăşit viticultorilor romîni experienţa organizării bazei pepinieristice, am recomandat în special să se organizeze producerea materialului săditor nu numai în pepiniere speciale, ci şi în gospodării colective. Creşterea materialului săditor propriu, după cum a arătat experienţa colhozurilor sovietice, asigură extinderea grabnică a plantaţiilor de vii şi livezi.

Trebuie să remarcăm că varietatea de soiuri pomicole şi viticole este foarte bogată şi felurită în Romînia, şi pentru îmbunătăţirea lor se duce o muncă intensă.

Am vizitat minunata staţiune experimentală pomicolă condusă de miciurinistul local, profesorul Rudolf Palocsay, un om entuziasmat pentru munca sa. Aici delegaţia sovietică a văzut multe lucruri utile. Tov. Palocsay a propus cu amabilitate să aducă în R.S.S. Moldovenească o serie din cele mai bune soiuri pomicole ale sale, precum şi de vişini tîrzii, care este un mijloc bun pentru fixarea ripelor.

In scopul creşterii grabnice şi neconteniţe a producţiei la hectar la toate culturile agricole, se creează în Romînia o bază tehnico-materială solidă. Totuşi în mai multe locuri fermele zootehnice ale gospodăriilor colective sînt încă prea numeroase faţă de numărul de animale. De aceea se înţelege marele interes pe care l-au manifestat prietenii romîni faţă de cele povestite de membrii delegaţiei în legătură cu faptul cum au fost create fermele colective în R.S.S. Moldovenească, unde colhozurile au fost organizate relativ nu de mult. Atitud cu fermele de bovine s-a completat la noi în special datorită contractării animalelor tinere de la colhoznici în condiţii convenabile lor. Lucrătorii acestora au hotărît să folosească această experienţă.

In Romînia se duce o muncă intensă pentru mărirea efectivului de animale şi îmbunătăţirea raselor de animale. Ne-a plăcut foarte mult staţiunea experimentală zootehnică „Palas", unde a fost creată minunata rasă de oi cu lînă fină, care dau cîte 5 kg. de lînă de la o oaie. Noua rasă de Merinos-Palas se dă în gospodăriile colective pentru înmulţire. Staţiunea vinde anual cîte 500 berbeci de reproducţie.

In gospodăria colectivă din comuna Topraisar, regiunea Constanţa, s-a început o discuţie vie între cooperatori şi administratoarea fermei zootehnice a colhozului „Bolşevic" din regiunea Cerkask, Eroina Muncii Socialiste, deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S., Evdochia Antonovna Kiricenko. Din discuţie a reieşit că în Topraisar majoritatea purceilor se valorifică în vîrstă tînără şi că ferma nu aduce încă venituri mari. Evdochia Antonovna a sfătuit pe prietenii romîni să crească purcei, căci aceasta este mai convenabil. Ea a spus că în colhozul ei s-au obţinut anul acesta 796 purcei; toată prăsila a fost pusă la îngrăşat. In nouă luni ale anului economic curent (de la 1 octombrie 1955) s-au obţinut în colhoz la fiecare 100 ha de teren arabil cîte 20,8 chintale de carne de porc. Colhozul a şi încasat pentru porcii îngrăşaţi predaţi 1.395.000 ruble.

Republica Populară Romînă şi-a creat industria sa de tractoare, fabrică o serie de maşini agricole. In ţară sînt acum 222 staţiuni de maşini şi tractoare cu un parc de peste 30.000 tractoare (15 C.P.), peste 5.000 combine, 15.000 batoze şi alte maşini şi unelte agricole. Majoritatea S.M.T.-urilor sînt întreprinderi de stat puternice şi rentabile, care-şi îndeplinesc cu succes sarcinile de producţie. La S.M.T. Andrăşeşti ne-a făcut o impresie bună utilajul atelierelor, garajele şi mai ales minunatele cadre de mecanizatori săteşti, care ajută prin munca lor bine organizată pe colectivişti la obţinerea unor recolte bogate. Astfel, tractoristul Ulian Oreca, care lucrează pe acelaşi tractor din 1952, depăşeşte sistematic normele de schimb şi economiseşte combustibilul.

Atrage atenţia buna organizare a construcţiei complexe a S.M.T.-urilor în Romînia. Pe lîngă ridicarea unor încăperi de producţie bune, se acordă multă atenţie creării unor condiţii de trai bune muncitorilor S.M.T. Pentru ei se construiesc case de locuit, cămine, cantine, cluburi, băi, spălătorii.

In toate S.M.T.-urile pe care le-am vizitat, colectivele de mecanizatori lucrează cu rîvnă pentru însuşirea tehnicii înaintate, ridică calificarea profesională, măiestria, introduc propuneri de raţionalizare. Toate acestea contribuie la ridicarea productivităţii parcului de maşini şi tractoare.

Am văzut mai multe dispozitive foarte preţioase, pe care credem că este util să le introducem în S.M.T.-urile din R.S.S. Moldovenească. Un interes mare prezintă în special dispozitivele la tractoarele Diesel, elaborate de şeful atelierului S.M.T. Miercurea Nirajului, Martin Borbel, pentru pornirea automată a motoarelor cînd nivelul uleiului din carter este scăzut şi pentru ungerea mecanică a părţii motoare a tractorului.

Noi, ca şi prietenii noştri, am cerut mecanizatorilor romîni despre organizarea reparaţiei după metoda în bandă şi ansamblu. Pentru participanţii la consfătuirea regională a muncitorilor agricoli din regiunea Stalin a fost rulat filmul adus de noi „Atelierul S.M.T." care arată detaliat toate procesele reparaţiei tractorului în bandă şi ansamblu. Noi am dat acest film Ministerului Agriculturii din Republica Populară Romînă.

Am părăsit Romînia cu un sentiment de mare bucurie pentru prietenii noştri credincioşi şi apropiaţi, a căror muncă creatoare este îndreptată înspre construirea societăţii socialiste.

Note externe

Marea sărbătoare naţională a poporului polonez

La 22 iulie, poporul polonez şi împreună cu el popoarele ţărilor socialismului, toţi oamenii muncii, au sărbătorit Ziua renaşterii Poloniei. In urmă cu 12 ani, în această zi a fost creat Comitetul polonez al eliberării naţionale — primul guvern popular din istoria Poloniei. De atunci, poporul polonez păşeşte, sub conducerea Partidului său Muncitoresc Unit, pe drumul construirii socialismului, pe drumul unei vieţi noi.

Cu prilejul celei de a 12-a aniversări a tradiţionalei sărbători a poporului polonez o delegaţie guvernamentală a U.R.S.S., în frunte cu N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al Uniunii Sovietice, a sosit în R. P. Polonă. Populaţia Poloniei a întîmpinat cu bucurie pe oaspeţii sovietici, înconjurîndu-i cu dragoste oriunde se aflau ei, la Varşovia, Lodz, Cracovia, Nowa Huta.

In cadrul şedinţei festive de la Varşovia consacrată Zilei renaşterii Poloniei, Zenon Nowak, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al R. P. Polone, a vorbit pe larg despre marile transformări înfăptuite în Polonia în cei 12 ani de putere populară. Adresînd poporului polonez, în numele marelui popor sovietic, prieten şi vecin, un cald salut frăţesc, N. A. Bulganin a subliniat importanţa unităţii şi prieteniei ţărilor şi popoarelor lagărului socialismului. „Popoarele libere — a spus el — printre care şi poporul polonez, ştiu că datorează toate cuceririle lor mărete comunităţii ţărilor socialiste, iar această comunitate ele o vor păzi şi de acum înainte ca lumina ochilor, o vor întări şi dezvolta spre bucuria şi fericirea omenirii muncitoare".

Presiuni ale S. U. A. şi Angliei asupra Egiptului

Presa din întreaga lume continuă să comenteze anularea de către Statele Unite ale Americii şi Anglia a propunerii lor din anul trecut privind finanţarea construcţiei barajului de la Assuan din Egipt. Construirea unui asemenea baraj ar permite irigarea a 500.000 de hectare de pămînt sterp şi ar da o cantitate suplimentară de apă altor 200.000 de hectare de pămînt care în prezent sînt doar puţin irigate. Totodată, în regiunea barajului se proiectează construirea unei centrale electrice cu o putere totală de 1.440.000 kw.

Intreaga presă occidentală, pînă şi cea americană, consideră că hotărîrea luată de S.U.A. şi Anglia în legătură cu barajul de la Assuan se datoreşte faptului că cercurile conducătoare din aceste ţări sînt nemulţumite de politica de neutralitate a Egiptului. Subliniind acest lucru, ziarul american „Times" scria că cercurile occidentale „nu privesc cu bunăvoinţă poziţia neutră a Egiptului". Un purtător de cuvînt al cercurilor oficiale americane, Edward Tay, membru al comisiei senatoriale pentru alocaţii a declarat făţiş că hotărîrea anglo-americană constituie o „măsură diplomatică care are drept scop să constrîngă Egiptul să aleagă între răsărit şi apus" şi „dacă Egiptul va da dovezi convingătoare că este de partea noastră (a S.U.A. — n.r.), cred că problema finanţării barajului va fi din nou examinată...".

Presiunile exercitate de către puterile occidentale asupra Egiptului au stîrnit indignarea populaţiei acestei ţări. Preşedintele Egiptului, Nasser, a declarat zilele trecute: „Cei de la Washington să spună tot ce vor. Noi le răspundem că nu vom permite niciodată imperialiştilor să ne impună dominaţia lor politică, militară sau economică. Noi nu ne vom supune nici dolarului, nici forţei. Egiptul va şti să-şi apere deplina sa independenţă".

Poziţia lui Nasser a fost sprijinită de numeroase personalităţi oficiale din ţările arabe, care au luat atitudine împotriva presiunilor exercitate de către S.U.A. şi Anglia asupra Egiptului.

Cea mai importantă grevă din industria britanică de automobile din ultimii 30 de ani

De cîteva zile industria engleză de automobile este cuprinsă de grevă. La chemarea a 15 sindicate 35.000 de muncitori din 13 uzine ale societăţii „British Motor Corporation" au încetat lucrul în semn de protest împotriva concedierii a 6.000 de muncitori de la întreprinderile acestei societăţi. Greviştii cer reangajarea muncitorilor concediaţi şi acordarea unor compensaţii corespunzătoare pentru perioada în care n-au putut să muncească.

Agenţiile de presă anunţă că greva constructorilor de automobile se bucură de solidaritatea şi sprijinul tuturor oamenilor muncii din Anglia. Astfel, membrii sindicatului muncitorilor din porturi — cea mai mare organizaţie sindicală din Anglia — răspunzînd apelului sindicatului lor refuză să încarce şi să descarce mărfurile trustului „British Motor Corporation". Aceeaşi poziţie au adoptat-o şi muncitorii din porturile fluviale şi de pe remorchere. Sindicatul muncitorilor din industria producătoare de maşini, care numără peste 950.000 de membri, a hotărît de asemenea să sprijine greva, încetînd lucrarea pieselor comandate de societatea „British Motor Corporation".

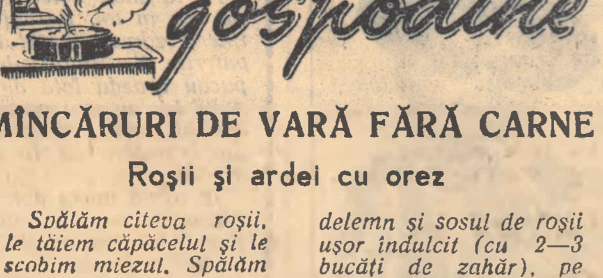
Referindu-se la puternicul sprijin acordat muncitorilor grevişti, agenţia de presă din Anglia consideră că această grevă este „cea mai serioasă din industria britanică de automobile în cursul ultimilor 30 de ani".

IN CÎTEVA RÎNDURI

● La 23 iulie, cea de a 7-a Plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez şi-a reluat lucrările. In cadrul plenarei au continuat dezbaterile la rapoartele „Cu privire la situaţia politică şi economică şi la sarcinile fundamentale ale partidului" şi „Cu privire la prevederile planului cincinal pe anii 1956—1960".

● P. A. V. Spencer şi A. B. Lees, reprezentanţi ai firmei britanice „Massey Harris-Ferguson Company", care fabrică tractoare, au făcut o vizită în R. P. Chineză pentru a studia posibilităţile de a face comerţ cu această ţară. Ei s-au înapoiat cu contracte prevăzînd livrarea către China a unui număr de tractoare şi alte maşini agricole în scopuri experimentale.

Sfaturi pentru gospodine

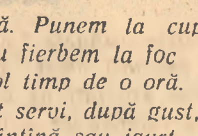

MÎNCĂRURI DE VARĂ FĂRĂ CARNE

Roşii şi ardei cu orez

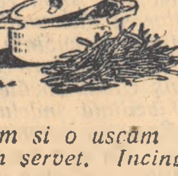
Spălăm cîteva roşii, le tăiem căpăcelul şi le scobim miezul. Spălăm şi cîţiva ardei graşi şi le scoatem seminţele.

Intr-o cratiţă prăjim în untdelemn 4—5 cepe tăiate mărunt pe care le amestecăm cu un pahar de orez spălat, verdeaţă tocată mărunt, sare şi piper după gust. Cînd orezul este bine prăjit, umplem roşiile şi ardeii şi-i aşezăm în cratiţă. Turnăm deasupra 2—3 linguri de untdelemn şi sosul de roşii uşor îndulcit (cu 2—3 bucăţi de zahăr), pe care le-am pregătit dinainte din cîteva roşii fierte şi trecute prin sită. Punem la cuptor sau fierbem la foc domol timp de o oră. Se pot servi, după gust, cu smîntînă sau iaurt.

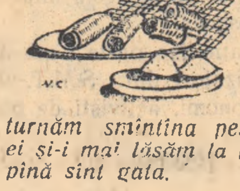
Fasole verde înnăbuşită

Spălăm un kg. de fasole verde tînără, o curăţăm şi o uscăm într-un şervet. Incingem 3—4 linguri de unt sau untdelemn în care punem fasolea, amestecînd mereu ca să nu se ardă. Cînd s-a rumenit, acoperim şi lăsăm să fiarbă înnăbuşit, adăugînd din cînd în cînd cîte puţină apă. Inainte de a o lua de pe foc, adăugăm sare, piper şi pătrunjel verde tocat mărunt.

Dovlecei umpluţi cu brînză de vaci

Curăţăm de coajă cîţiva dovlecei potriviţi de mari şi le scobim miezul. Intr-o farfurie amestecăm 250 de grame de brînză de vaci proaspătă, un ou întreg şi mărar tocat. Umplem dovleceii, îi punem într-o cratiţă şi-i rumenim puţin în unt sau untdelemn apoi îi băgăm la cuptor cîteva minute. Cînd sînt uşor rumeniţi turnăm smîntîna peste ei şi-i mai lăsăm la foc pînă sînt gata.

MODA

O rochie practică pentru viitoarele mame

Confecţionată din două piese: un şorţ (A) care se pune pe dedesubt şi un fel de halat (B) pe deasupra, prevăzut cu butoniere în dreptul nasturilor, — rochiţa de mai sus este foarte practică pentru viitoarele mame, întrucît, pentru a o lărgi, nu este nevoie decît să i se mute mai spre margini nasturii de pe aşa zisul şorţ.

SMARANDIŢA

SPORT

Cicliştii romîni participă la turul Europei

Din iniţiativa ziarelor Gazzetta dello Sport, l'Equipe şi Belgique Sport a fost organizat primul tur ciclist al Europei pentru amatori şi independenţi la care au fost înscrise echipe de cîte 7 alergători (cu vîrsta pînă la 27 ani) din Belgia, R.P. Bulgaria, Danemarca, Italia, R.P.R., Olanda, Franţa, R.F. Germană, R.P.F. Iugoslavia, R.P.Polonă, Spania, Suedia, Finlanda şi Norvegia. In caz de neprezentare a echipei Norvegiei, care este probabilă, va intra în competiţie echipa Mexicului sosită în Europa pentru campionatele mondiale. Federaţia sovietică, invitată de organizatori, a anunţat că nu poate trimite echipa, deoarece în acelaşi timp au loc întrecerile din cadrul Spartachiadei.

Turul Europei cuprinde 1850 km. în 11 etape, cu un traseu foarte variat. De la Zagreb la Rotterdam traversînd 7 ţări (Iugoslavia, Italia, Austria, R.F. Germană, Franţa, Belgia, Olanda) cicliştii vor trebui să înfrunte 5 lanţuri de munţi: Alpii Dinarici, Dolomiţi, Alpii Bavariei, Munţii Pădurea Neagră şi Vosgii, cu vîrfuri între 1200 şi 1500 metri.

O frumoasă serbare sportivă

In comuna Juc, raionul Cluj, a fost organizată de curînd una dintre cele mai frumoase serbări sportive. Sute de ţărani muncitori din comună ca şi din comunele învecinate au venit în ziua întrecerilor să asiste la desfăşurarea competiţiilor. Partida de fotbal dintre reprezentativa comunei şi echipa fabricii de ţigarete din Cluj, cît şi cele de oină şi volei susţinute în compania formaţiilor Şcolii Profesionale Metalurgice din Cluj au plăcut îndeosebi spectatorilor. Pînă seara tîrziu tinerii sportivi alături de spectatori au trăit clipele minunate ale unor frumoase demonstraţii sportive.

PE SCURT

● Reprezentativele R. P. R. de volei se deplasează între 1 şi 7 august pentru 3 jocuri în R. Cehoslovacă dintre care două la Praga, în compania echipelor naţionale masculine şi feminine ale ţării amice şi una în oraşul Brno.

● Joi seara a părăsit Capitala combinata feminină de volei Voinţa Sibiu-Voinţa Oraşul Stalin, care va juca 4 meciuri în R.P. Bulgaria: două la Varna în zilele de 29 şi 31 iulie şi două la Sofia la 3 şi 5 august.

● Echipa de handbal C.C.A. a jucat marţi dimineaţă cu puternica echipă din oraşul Magdeburg (R.D. Germană). Handbaliştii romîni au obţinut victoria cu scorul de 11:9.

Producerea materialului săditor pe plan local — o cerinţă importantă în refacerea şi dezvoltarea pomiculturii şi viticulturii

Livezile şi viile formează una din bogăţiile naturale ale regiunii noastre. Renumitele vinuri de Miniş, Recaş, Tirol, merele de Caransebeş şi prunele de Lipova sînt cunoscute şi apreciate de multă vreme nu numai în ţara noastră, dar şi peste hotare.

Pomii fructiferi de diferite specii — printre care predomină mărul, prunul, caisul şi piersicul — ocupă suprafaţa de 36.000 hectare, formînd însemnate bazine pomicole, cum sînt: Domaşnea-Cornea, Mehadia, Teregova, Caransebeş, Turnu-Ruieni, Borlova şi altele. Viile sînt răspîndite mai mult pe colinele dealurilor subcarpatice din raioanele Arad, Lipova, Timişoara şi Lugoj, înglobînd în total 17.000 de hectare.

Relieful, solul şi clima regiunii, prielnice culturii pomilor roditori şi viţei de vie, au făcut ca suprafeţele ocupate şi producţiile să crească an de an. Anul trecut, de exemplu, la G.A.C. Belobreşca, raionul Moldova Nouă, de pe 20 hectare s-a scos o producţie medie de 10.000 kg struguri la hectar. Fructe multe şi de bună calitate au dobîndit colectiviştii din comuna Fădimac, raionul Lugoj (30 kg prune în medie la pom), precum şi ţăranii muncitori din comuna Domaşnea (30 kg mere la pom).

Pe întreaga regiune însă, producţia medie de struguri şi fructe obţinută în ultimii ani se prezintă cu mult sub posibilităţile existente. Această situaţie se datoreşte, pe de o parte, aplicării unei agrotehnici necorespunzătoare, iar pe de altă parte, faptului că cele mai multe vii şi livezi din regiune sînt îmbătrînite şi cu numeroase goluri. Este de ajuns să arătăm că numai în podgoriile Aradului şi Recaşului peste 60 la sută din vii au goluri în procent de 50 şi chiar 60 la sută. Situaţii asemănătoare se întîlnesc şi în livezile din raioanele Lugoj, Făget şi Lipova.

Refacerea livezilor şi viilor cu productivitate scăzută, precum şi înfiinţarea de noi plantaţii îndeosebi pe terenurile de coastă neprielnice culturilor agricole, nu s-a putut face pînă acum cîţiva ani pe scară largă din lipsa materialului săditor de calitate şi în cantităţi suficiente. Materialul săditor produs în cele cîteva pepiniere raionale şi în micile pepiniere din sectorul individual era de multe ori necorespunzător şi ca soi şi calitativ şi nu putea să acopere nici măcar 20 la sută din nevoile regiunii.

Din această cauză eram nevoiţi ca o bună parte din materialul săditor pomi-viticol să-l aducem din alte regiuni ca, de pildă, Cluj, Piteşti, Stalin etc. Acest material, nefiind aclimatizat condiţiilor locale din regiunea noastră, avea de cele mai multe ori un procent slab de prindere şi chiar se usca. Aşa, bunăoară, pomii aduşi de la G.A.S. Rîşnov, regiunea Stalin, în anul 1953 şi plantaţi în regiune s-au uscat în procent de peste 50 la sută. La fel s-a întîmplat şi cu merii aduşi de la G.A.S. Persinari, regiunea Piteşti.

Pe de altă parte, materialul săditor adus din alte regiuni suferea în timpul transportului fie din cauza îngheţului, toamna tîrziu, fie de uscăciune, primăvara. De asemenea, deseori s-au ivit cazuri cînd materialul săditor a sosit cu întîrziere, cu mult peste termenul optim de plantare, ceea ce a dus la degradarea lui şi la micşorarea procentului de prindere. La toate acestea se mai adăugau şi cheltuielile ridicate de transport care încărcau cu mult preţul de cost al materialului săditor.

Necesitatea producerii materialului săditor pomicol şi viticol pe plan local, adaptat condiţiilor de climă şi sol, sănătos şi în cantităţi suficiente a preocupat multă vreme organele agricole. Se simţea în primul rînd nevoia întăririi şi dezvoltării sectorului pepinieristic din regiune. La această acţiune s-a pornit cu intensitate şi în mod mai organizat în anul trecut, cînd, pe baza datelor primite de la raioane, s-a întocmit un plan de măsuri tehnice şi organizatorice privind sporirea capacităţii de producţie a pepinierelor pomi-viticole existente, precum şi înfiinţarea altora noi.

O primă măsură a fost acordarea de fonduri sectorului pepinieristic, necesare construcţiilor, procurării utilajului şi diferitelor materiale. Astfel, volumul investiţiilor acordate pepinierelor pomi-viticole în anul 1955 a crescut de aproape 4 ori faţă de cel din anul 1954, ajungînd în acest an la 1.264.000 lei.

Investiţiile acordate sectorului pepinieristic au creat posibilităţi însemnate pentru sporirea capacităţii de producţie a pepinierelor existente. Astfel, suprafaţa pepinierei pomicole raionale din Jimbolia a crescut în 1955 de la 17 la 30 ha. Anul acesta se amenajează construcţiile existente pentru ca acestea să deservească pe deplin procesul de producţie. De asemenea, şi la pepinierele pomicole raionale din Oraviţa şi Dorobanţu se lucrează în vederea extinderii lor.

Pe lîngă pepinierele pomicole existente, tot în anul 1955 s-a înfiinţat la Herendeşti, în raionul Lugoj, o pepinieră în suprafaţă de 50 ha, pe podzol, care are drept scop să producă material săditor pentru gospodăriile socialiste şi sectorul individual din zona dealurilor. Capacitatea de producţie a acestei pepiniere va fi de cca 150—160.000 bucăţi pomi anual. Pînă în prezent, în pepiniera de la Herendeşti s-au plantat în cîmpul I 160.000 de bucăţi portaltoi care se vor altoi în cursul lunilor iulie şi august anul curent.

Proiectele şi devizele necesare pentru construcţiile din cadrul pepinierelor s-au executat de către S.A.S. (secţiunea de arhitectură şi sistematizare de pe lîngă sfatul popular regional), iar lucrările de construcţii propriu zise sînt executate de către T.R.C.L.T., cu care s-au încheiat contractele necesare.

Pentru buna organizare a procesului de producţie, pepinierele pomicole raionale au fost încadrate cu personalul tehnic şi administrativ necesar, avînd schemă proprie. Este demn de amintit faptul că în scopul cointeresării muncitorilor permanenţi din pepiniere, s-a dat acestora să lucreze în parte cîte 1 ha din culturile de asolament, creîndu-le în felul acesta posibilităţi de a-şi realiza un venit suplimentar. Aşa, de exemplu, la pepinierele raionale Jimbolia şi Herendeşti, unde s-a aplicat această măsură, braţele de muncă sînt asigurate, iar lucrările executate la zi şi în condiţii agrotehnice optime.

O deosebită atenţie se acordă în cadrul regiunii noastre şi dezvoltării sectorului pepinieristic viticol. Pînă în anul 1955, producerea materialului săditor viticol era lăsată pe seama sectorului individual care, fireşte, nu satisfăcea nevoile de plantări. Pentru a se crea o bază de producere a materialului săditor viticol pe plan local, organele agricole şi de stat de la regiune şi de la raioane, printr-o muncă susţinută de lămurire în rîndul cultivatorilor, au contribuit puternic la crearea asociaţiilor simple de producere a materialului săditor viticol. Astfel, în primăvara anului 1956 au luat fiinţă 5 asociaţii simple de pepinierişti viticoli, dintre care cele mai însemnate sînt cele din comunele Păuliş, Ghioroc şi Cuvin. De asemenea, tot în acest an au fost ajutaţi şi colectiviştii din comunele Cenad şi Tomnatec să-şi înfiinţeze cîte o pepinieră viticolă.

Atît asociaţiile simple, cît şi gospodăriile agricole colective care şi-au înfiinţat pepiniere viticole, au primit credite însemnate din partea statului, precum şi o îndrumare concretă din partea inginerilor agronomi de la raioane şi puncte agricole. In această acţiune, s-a remarcat tov. ing. Darie C. de la raionul Lipova, care a dat şi dă un sprijin permanent asociaţiilor simple din Miniş, Păuliş şi Ghioroc.

Deoarece materialul săditor viticol produs de asociaţiile simple şi gospodăriile colective din regiune nu satisface încă necesităţile regiunii, Direcţia agricolă a regiunii noastre a întocmit un plan pentru crearea a 2 pepiniere viticole raionale cu o capacitate de producţie de cca un milion de viţe calitatea I-a. De asemenea, vom înfiinţa 20 ha plantaţii port-altoi şi 20 ha vie cu soiuri selecţionate pentru recoltarea coardelor altoi. In acest scop, s-au luat măsuri de executarea proiectelor pentru construirea complexelor de altoit şi forţat viţa, proiecte care sînt în lucru şi se vor da spre executare în anul viitor.

Merită să fie scos în evidenţă faptul că în acest an s-a reuşit, prin îmbunătăţirea modului de organizare a procesului de producţie, să se aplice în mai mare măsură o agrotehnică corespunzătoare, atît în pepinierele pomicole raionale, cît şi în cele din asociaţiile simple şi gospodăriile agricole colective. Lucrările de însămînţare, plantarea puieţilor, altoitul viţei, îngrijirea plantaţiilor şi celelalte lucrări au fost executate mult mai bine decît în anii trecuţi, ceea ce a dus la obţinerea unui material săditor de bună calitate. In pepinierele raionale s-a extins de asemenea şi folosirea mijloacelor mecanizate la executarea diferitelor lucrări ca desfundat, stropit, întreţinerea culturilor etc.

Prin măsurile luate în legătură cu dezvoltarea sectorului pepinieristic pomi-viticol din regiunea noastră putem spune că am făcut paşi însemnaţi pe drumul obţinerii pe plan local a materialului săditor necesar refacerii şi dezvoltării patrimoniului viti-pomicol. Astfel, în acest an s-au plantat în cîmpul I 300.000 buc. puieţi ce se vor altoi în cursul acestei veri, şi s-au însămînţat 1.987 kg. seminţe de pomi sălbateci din care la prima evaluare rezultă că vom obţine un milion de puieţi port-altoi. De asemenea s-au altoit în primăvara acestui an în asociaţiile simple şi gospodăriile agricole colective 2.630.000 bucăţi de viţă.

Cu materialul săditor pomicol ce se va produce în pepinierele raionale, vom putea pînă în anul 1958 să acoperim în întregime necesarul de plantări din sectorul pomicol — care, potrivit calculelor făcute, ajunge la 400.000 bucăţi pomi anual. De asemenea, cu materialul viticol ce se va obţine, se vor putea planta anual cca 200 ha vie.

Incepînd din acest an, datorită măsurilor luate în cadrul regiunii noastre, vom putea produce în mai mare măsură pe plan local materialul săditor necesar refacerii şi dezvoltării patrimoniului viti-pomicol, astfel ca acesta să ajungă la sfîrşitul celui de al doilea plan cincinal la 9 milioane pomi roditori şi 17.700 ha vie.

Ing. IOAN BUZGAU
şeful secţiei vitipomicole din Direcţia agricolă regională—Timişoara

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60 10, 7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".